

İmzasız Mektupla İşlenen Tehdit Suçu Üzerine Bir İnceleme^(*)

Arş. Gör. Gamze KIRLIOĞLU^(**)

Öz

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 106. maddesinde tehdit suçu düzenlenmiş olup, bu suçun imzasız mektupla işlenmesi, TCK m. 106/2-b'de nitelikli hâl olarak hüküm altına alınmıştır. Bu sebeple imzasız mektup ifadesinden ne anlaşılması gerektiği önemlidir. Anonim olarak gerçekleştirilen her türlü yazılı bildirimin bu kapsamda değerlendirilebileceği söylenebilecektir. Tehdit bildiriminin sahte imzalı mektuplarla gerçekleştirilmesi durumunda da imzasız mektup niteliğini haiz olacağını söylemek mümkün olacaktır. Kanun koyucu, tehdit fiilinin mağdur üzerinde objektif olarak ciddi bir kaygı oluşturmaya elverişli bir fiil olmasını tehdit suçunun oluşması bakımından yeterli bulmuştur. Bu çerçevede tehdit suçunun hiçbir imzanın bulunmadığı mektupla veya sahte imzalı mektupla işlenmesinin günlük hayatta hangi şekillerde karşımıza çıkabileceği incelendiğinde; mağdurun özel bir bilgi sahibi olması dolayısıyla imzasız mektubu yazan failin kimliğini hemen veya basit bir araştırma sonucu anladığı durumlarda, imzasız tehdit bildiriminin objektif olarak elverişliliğini etkileyen bir durum mevcut olmadığı için, fail mezkûr nitelikli hâlden sorumlu tutulmalıdır. Yargıtay, bu gibi durumlarda failin kim olduğunun anlaşılması sebebiyle olayda tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâlinin bulunmadığını kabul etmekte, faili suçun temel şeklinden ötürü sorumlu tutmaktadır. Ayrıca tehdidin imzasız mektupla işlenmesi, aynı

^(*) Yayın Kuruluna Ulaştığı Tarih: 15.10.2025 - Kabul Edildiği Tarih: 29.11.2025.

Atıf Şekli: Gamze Kırlioğlu, 'İmzasız Mektupla İşlenen Tehdit Suçu Üzerine Bir İnceleme' (2025) 15(2) Süleyman Demirel Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi 1689,1722.

DOI: 10.52273/sduhfd..1804664.

Bu makalenin yazımı sürecinde desteğini esirgemeyen Arş. Gör. Abdullah Enes Karacan'a teşekkür ediyorum.

^(**) Süleyman Demirel Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı, Isparta, Türkiye.

E-posta: gamzekirlioglu@sdu.edu.tr.

Orcid: 0000-0002-0512-8156.

bentte düzenlenen diğer nitelikli hâller olan kişinin kendisini tanınmayacak bir hâle koyması suretiyle işlenmesi ve özel işaretlerle işlenmesi nitelikli hâllerinden farklı olup, Yargıtay kararlarında zaman zaman hatalı değerlendirmelere rastlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler

Tehdit, Nitelikli Hâl, İmza, İmzasız Mektup, Sahte İmzalı Mektup.

An Examination of the Crime of Threat Committed through an Anonymous Letter

Abstract

The crime of threat is regulated under Article 106 of the Turkish Penal Code No. 5237, when committed via an anonymous letter, being stipulated as a qualified form in Turkish Penal Code Article 106/2-b. Therefore, defining the term anonymous letter is important. Any written communication carried out anonymously can arguably fall within this scope. Also, even a threat conveyed through a forged signed letter is considered to possess the quality of an anonymous letter.

For the threat offense to materialize, the legislator only requires the threatening act to be objectively capable of generating serious apprehension in the victim. The examination of how threats committed by anonymous or forged signed letters manifest in daily life focuses on cases where the victim, due to their special knowledge, understands the perpetrator's identity immediately or through simple inquiry. Since this determination does not negate the objective suitability of the anonymous lettered threat to cause apprehension, the perpetrator should be held accountable for the mentioned qualified form.

However, the Court of Cassation frequently rules that, when the perpetrator's identity is understood by the victim, the qualified form of committing the threat by anonymous letter is not applicable, therefore holding the perpetrator liable only for the basic form of the crime.

Furthermore, committing a threat via an anonymous letter is distinct from the other qualified forms in the same subparagraph, such as acting while disguised or using special signs. In this context, inaccurate evaluations by the Court of Cassation are sometimes observed.

Keywords

Threat, Qualified Form, Signature, Anonymous Letter, Forged Signed Letter.

Extended Summary

The crime of threat is defined in Article 106 of the Turkish Penal Code (TPC) No. 5237. This analysis focuses on the specific qualified form regulated in TPC Article 106/2-b: a threat committed through an anonymous letter. This article argues for a functional interpretation of this provision, critiques the prevailing subjective standard used by the Court of Cassation, and proposes a more consistent objective standard for its application.

The term “anonymous letter” within the statute should not be interpreted in an overly restrictive manner that limits it only to physical letters. The legislator intended this phrase to encompass all forms of written communication where the author’s identity is anonymous. This broad interpretation that includes modern communication methods like emails or text messages, does not violate *lex certa*, *nullum crimen sine lege*, *nulla poena sine lege* or *lex stricta*. Also, the threats conveyed via a forged signed letter must also be considered in this qualified form. The legislative purpose behind TPC 106/2-b is to address the increased wrongfulness of an act that is more likely to cause serious apprehension in the victim. A letter bearing a forged signature achieves this same goal of concealment, creating what can be termed a “functional anonymity”.

To understand the qualified form, one must understand the basic form of the crime. The crime of threat is a crime of danger, not a crime of harm. The law does not require the victim to actually feel fear or suffer harm for the crime to be completed. The basic form of the crime is constituted simply by a perpetrator, acting with intent, committing an act that is objectively capable of generating serious apprehension in an average person.

The application of the qualified form must follow this same objective logic. For the qualified form of an anonymous letter to be constituted, two elements are required. First, the act must be objectively capable of generating serious apprehension. Second, the perpetrator’s intent must include concealing their identity through this anonymity.

A significant problem arises when a subjective standard, such as “the victim must not have understood the perpetrator’s identity” is added to this process. This creates a critical inconsistency. It would mean that the basic form of the crime is assessed by a purely objective standard (the nature of the act), while the qualified form is assessed by a subjective one (the victim’s personal state of knowledge). This approach incorrectly shifts the focus from the perpetrator’s objectively wrongful act to the victim’s subjective perception. This article argues that if the perpetrator commits an act that is objectively suitable for concealment, the fact that the victim is not subjectively affected (perhaps due to special knowledge, like recognizing the perpetrator’s handwriting) does not negate the existence of the qualified form.

This analysis rejects the “result-focused” approach used by the dominant opinion of the Turkish criminal law doctrine and the Court of Cassation, which focuses on the victim’s subjective understanding. Instead, it proposes an “act-focused” approach. This objective standard that assesses the perpetrator’s intent and the objective suitability of the act itself, is more consistent with the nature of a danger crime.

If we apply this objective standard to the theoretical scenarios that may arise in practice:

1. No Intent: If the perpetrator's intent does not include committing the qualified form (e.g., they do not intend to be anonymous), the perpetrator is liable only for the basic form of the crime, regardless of the act's objective appearance.
2. Intent, but Objectively Unsuitable Act: If the perpetrator intends to be anonymous, but their act is objectively unsuitable for concealment (e.g., they accidentally use company letterhead or use an email address that is easily traced through a simple public search) then the qualified form is not met. The perpetrator is liable only for the basic form of the crime.
3. Intent and Objectively Suitable Act: If the perpetrator intends to be anonymous and the act is objectively suitable for concealment (a truly anonymous letter) the qualified form is constituted. In this scenario, it's irrelevant whether the victim manages to identify the perpetrator after the crime is completed. This identification may occur due to special knowledge, a simple inquiry or pure coincidence. This subsequent, subjective, or coincidental discovery does not erase the perpetrator's intent or the objective nature of the act they already committed.

However, The Court of Cassation, consistently applies a flawed subjective standard. This is evident in two major lines of reasoning:

First, in cases involving threats via email, the Court has ruled that if the perpetrator's IP address can be identified by a prosecutor following a criminal complaint, the act does not constitute an anonymous letter. This is an incorrect standard. The qualified form is intended to address the former. By definition, an act that requires a technical investigation by state authorities to be solved is objectively anonymous to the victim at the time of the threat. Second, the Court frequently rules that, when filing a complaint, if the victim merely suspects someone as perpetrator or names them as a potential suspect, the perpetrator's identity is considered "recognized by the victim". The Court then holds that the qualified form is not met. It equates a victim's subjective suspicion with objective identification, thereby negating the qualified form based on the victim's guess.

Finally, the qualified form of "acting while disguised" can only occur in situations where the threat is committed face-to-face. This involves the perpetrator altering their physical appearance using accessories, wigs, different clothing or similar items. On the other hand, "special signs" are symbols, icons, or marks that possess the objective suitability to generate apprehension. The crime of threat committed by an anonymous letter, however, covers situations that are carried out in written form, where the perpetrator does not have face-to-face contact with the victim and does not utilize the frightening effect of a special sign. It applies to cases where the perpetrator is able to conceal their identity precisely because the letter is unsigned.

Giriş

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 106. maddesinde düzenlenen tehdit suçu ile bir başkasını, kendisinin veya yakınının hayatına, vücut veya cinsel dokunulmazlığına yönelik bir saldırı gerçekleştireceğinden bahisle tehdit eden ya da malvarlığı itibarıyla büyük bir zarara uğratacağından veya sair bir kötülük edeceğinden bahisle tehdit eden kişinin, altı aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılacağı hüküm altına alınmıştır. Çünkü tehdit fiilleriyle kişilerin sükunu ve güvenlik duygusu etkilenmekte, bu sebeple karar verme ve kendi iradesiyle hareket etme hürriyetleri kısıtlanmaktadır. Nitekim bu durum 106. maddenin gerekçesinde de açıkça ifade edilmiştir¹.

Suçun nitelikli hâlleri, 106. maddenin 2. fıkrasında düzenlenmiştir. Buna göre, tehdit suçunun; silahla, kişinin kendisini tanınmayacak bir hâle koyması suretiyle, imzasız mektupla veya özel işaretlerle, birden fazla kişi tarafından birlikte, var olan veya var sayılan suç örgütlerinin oluşturdukları korkutucu güçten yararlanılarak işlenmesi durumunda fail, iki yıldan yedi yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılacaktır. TCK'nın 106. maddesinin 2. fıkrasının (b) bendinde *"Kişinin kendisini tanınmayacak bir hâle koyması suretiyle, imzasız mektupla veya özel işaretlerle işlenmesi"* şeklinde düzenlenen tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâlinin ne anlama geldiği, uygulamada hangi şekillerde karşımıza çıktığı ve aynı bentte düzenlenen *"kişinin kendisini tanınmayacak hâle koyması suretiyle işlenmesi"* ve *"özel işaretlerle işlenmesi"* hâllerinden farkı, doktrin ve yargı kararlarından hareketle ilgili başlıklar altında incelenecektir.

I. İmza, Mektup ve İmzasız Mektup

TCK'nın 106. maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendinde düzenlenen *tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi* nitelikli hâlinin kapsamına giren durumların doğru değerlendirilmesi için, öncelikle *"imzasız mektup"* ifadesinden ne anlaşılması gerektiğinin incelenmesi lazımdır. Bu bağlamda önce *imza* ve *imzasız olma*nın mahiyeti incelenecek, sonrasında *mektup* kavramının içeriği ele alınacaktır.

¹ "Burada tehdidin koruduğu hukukî değer, kişilerin huzur ve sükunudur; böylece kişilerde bir güvensizlik duygusunun meydana gelmesi engellenmektedir. Bu nedenle, söz konusu madde ile insanın kendisine özgü sulh ve sükununa karşı işlenen saldırılar cezalandırılmış olmaktadır. Fakat, tehdidin bu maddeyle korumak istediği esas değer, kişinin karar verme ve hareket etme hürriyetidir (...)" TBMM, 'Türk Ceza Kanunu Tasarısı ve Adalet Komisyonu Raporu (1/593)' (2003) Yasama Yılı: 2, Sıra Sayısı: 664, 514 <<https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/tutanak/tbmm/d22/c059/tbmm22059119ss0664.pdf>> Erişim Tarihi 15 Ekim 2025.

İmza, metinde tecessüm eden irade ile sahibi arasındaki aidiyet bağını kuran bir işarettir². Hukuk düzeninde bir anlam ifade etmesi için imzada bulunması gereken özellikler kanunla düzenlenmiş ve belirli bir şekle bağlanmış olabilir. Örneğin, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 14. maddesine göre yazılı şekle tabi sözleşmelerde borç altına girenlerin imzalarının bulunması zorunludur. Bu kanunun 15. maddesinde imzanın el yazısıyla atılmasının zorunlu olduğu, güvenli elektronik imzanın da bu imza ile aynı sonuçları doğuracağı ifade edilerek; yazılı şekle tabi sözleşmenin geçerli olması için bu sözleşmede bulunması gereken imza da belli bir şekle bağlanmıştır.

Ancak böyle bir düzenleme olmadığı sürece imza, genel anlamıyla kullanıldığında, bir kimsenin herhangi bir belgeyi yazdığını veya onayladığını belirtmek için her zaman aynı biçimde kullandığı işaret olarak anlaşılacaktır³. Nitekim mezkûr kanun maddesinde yer verilen *imzasız* mektup ifadesinde de açığa vurulan tehdit iradesinin bu iradeyi ortaya koyan kişinin kimliğiyle bağlanamaması durumu, tehdit suçunun daha ağır cezayı gerektiren nitelikli hâli olarak düzenlemiştir.

TCK'nın 106/2-b maddesinde düzenlenen tehdit suçunun "*imzasız mektupla*" işlenmesi, 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 188. maddesinde⁴ düzenlenen "*şartlı tehdit*" suçundaki "*imzasız bir mektupla*" ifadesinin korunmasıyla, daha ağır cezayı gerektiren nitelikli hâl olarak düzenlenmiştir. 765 sayılı Kanun'daki bu ifade ise mehzaz kanun olan 1889 tarihli İtalyan Ceza Kanunu'nda **yazarı belli olmayan yazı** anlamında kullanılan "*scritto anonima*"⁵ teriminden alınmıştır⁶.

² İhsan Erdoğan, *Borçlar Hukuku Genel Hükümler* (4. Baskı, Gazi Kitabevi 2019) 55.

³ Türk Dil Kurumu, *Güncel Türkçe Sözlük* <<https://sozluk.gov.tr/>> Erişim Tarihi 10 Ekim 2025.

⁴ "Bir kimse bir şeyi işlemek veya işlemesine müsaade etmek ya da o şeyi işlememeye mecbur etmek için diğer bir kimseye zor kullanır veya onu tehdit eder veya yetkisi olmadan veya yasalara aykırı olarak bir konuda bilgi vermesini veya inancını veya siyasi veya sosyal görüşünü açıklamasını isterse altı aydan bir yıla kadar hapis ve bin liradan üç bin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Bu kimse tasarladığı sonucu elde etmişse hapis cezası bir yıldan iki yıla ve ağır para cezası iki bin liradan beş bin liraya kadardır.

Birinci fıkradaki eylemler silahla ya da kendini tanınmayacak bir hâle koyarak ya da birkaç kişi tarafından birlikte ya da **imzasız bir mektup** ya da özel işaretlerle ya da var olan veya var sayılan gizli bazı örgütlerin oluşturdukları tehdit gücünden yararlanarak işlenmiş ise üç yıldan beş yıla kadar hapis cezası verilir(...)" Bkz. Türk Ceza Kanunu, Kanun Numarası: 765, Kabul Tarihi: 01.03.1926, RG 13.03.1926/320.

⁵ Codice Penale Italiano del 1889, §154/2 <<http://www.antropologiagiuridica.it/cp1889.pdf>> Erişim Tarihi 10 Ekim 2025.

Buradan yola çıkarak “*imzasız mektup*” ifadesinin kanun koyucu tarafından yalnızca mektupla işlenen tehdit suçları için değil, yazılı şekilde işlenen ve yazan kişinin belli olmadığı durumların hepsini içinde barındıran bir ifade şeklinde konulduğu söylenebilecektir. Nitekim bizim de katıldığımız doktrindeki baskın görüş, bu nitelikli hâl bakımından mektup kavramının geniş anlamda düşünülmesi gerektiği yönündedir. Buna göre, mağdura hitap eden ve klasik anlamda mektup şeklinde olmasa dahi, kötülük bildiriminin iletilmesinde kullanılan **her türlü yazılı bildirimin** bu kapsamda değerlendirilmesi mümkündür⁷.

Bu yazılı bildirimin mutlaka mektup ile yapılması gerekmez. Örneğin, söz konusu bildirim, bir not kağıdına yazılmış olabilir⁸. Teknolojik gelişime bağlı olarak ortaya çıkan haberleşme araçlarından örneğin e-posta, kısa mesaj veya sosyal medya üzerinden gönderilen mesajlar aracılığıyla kişiye yönelik olarak gönderilen tehdit içerikli anonim bir özel mesaj hakkında da tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâli uygulanabilecektir⁹. Bu yazılı bildirim; kâğıt, karton, parşömen, kumaş, tahta ve metaller gibi nesnelerin üzerine yazılmış tehdit içeren yazılar şeklinde de ortaya çıkabilir. Önemli olan, tehdit içerikli bu yazının anonim olması, yani göndericisinin imzasının bulunmamasıdır¹⁰.

Kanaatimizce nasıl mezkûr ifadede geçen imza kavramı genel anlamıyla “*kişinin kimliğini belli eden ve her zaman aynı şekilde kullanılan işaret*” olarak anlaşıl-makta ise, yine bu ifadede geçen mektup kavramının da genel anlamıyla olacak şekilde “*yazılı bildirim*” manasında anlaşılmasıyla günlük hayatta çeşitli şekillerde

⁶ Serhat Bayraktutan, ‘Hürriyet Aleyhine İşlenen Bir Suç Olarak Tehdit Suçu’ (Yayımlanmamış Doktora Tezi, Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 2016) 152.

⁷ Mahmut Koca ve İlhan Üzülmüş, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (11. Baskı, Adalet Yayınevi 2025) 453; Veli Özer Özbek, Koray Doğan ve Pınar Bacaksız, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (19. Baskı, Seçkin Yayıncılık 2024) 414; Durmuş Tezcan, Mustafa Ruhan Erdem ve Rifat Murat Önok, *Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku* (23. Baskı, Seçkin Yayıncılık 2025) 459; Faruk Erem, ‘Tehdit ve Cebir Kullanma Suçu’ (1952) 2 (7) Adalet Dergisi 863, 877; Alaaddin Egemenoglu, *Türk Ceza Hukukunda Tehdit Suçu* (Seçkin Yayıncılık 2023) 118.

⁸ İlhan Üzülmüş, *Tehdit, Şantaj ve Cebir Kullanma Suçları* (Turhan Kitabevi 2007) 103; Mahmut Bıçakçı, ‘5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu’nda Tehdit Suçu’ (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 2018) 49; Egemenoglu, *Türk Ceza Hukukunda Tehdit Suçu* (n 7) 118.

⁹ Göksel Aslan, ‘Türk Ceza Hukukunda Tehdit Suçu’ (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Bahçeşehir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 2015) 71; Fatih Kocatürk, ‘Tehdit Suçu (TCK. m. 106)’ (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 2015) 61; Gökhan Taneri, *Hürriyete Karşı Suçlar* (Seçkin Yayıncılık 2020) 95.

¹⁰ Akif Düzgün, ‘Tehdit Suçu’ (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 2016) 70.

meydana gelen imzasız ve yazılı tehdit bildirimlerinin bu bent kapsamında değerlendirilmesi kanunilik ilkesine ve kıyas yasağına aykırılık teşkil etmeyecektir. Ancak bu ifadenin değiştirilmesi ve kıyas yasağı sebebiyle daha geniş bir biçimde ifade edilerek yeniden düzenlenmesini teklif eden görüşler de mevcuttur¹¹.

Göndericinin imzasının bulunmaması, günlük olayda farklı şekillerde karşımıza çıkabilir. Örneğin Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 07.09.2021 Tarih, 2018/146 Esas, 2021/363 Karar sayılı kararına konu teşkil eden olayda¹²; A, B'nin eski iş arkadaşı C'nin isminin kısaltmasıyla açılan sahte bir e-posta hesabını kullanarak B'nin e-posta adresine *"Yaşamadığın acıları yaşatırım sana, baban kalp krizi geçirir. İstersen hemen aile fertlerinden başlayayım evine gelip. Kazandığın parayı sana yedirtmezler!"* şeklinde içeriklere sahip e-postalar gönderir. Gönderilen bazı maillerde hakaret içerikli birçok ifade de bulunmaktadır. Kendisine e-posta gönderilen hesapta kullanılan kısaltmanın eski iş arkadaşı C'nin isminin kısaltması olmasından ötürü B; C ile iletişime geçerek, söz konusu e-postaları kendisinin gönderip göndermediğini sorar. Ancak C bu e-postaları kendisinin göndermediğini ve bahsedilen e-posta adresinin kendisine ait olmadığını söyler. Bunun üzerine B, Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunur. Müracaatı esnasında B'ye şüphelendiği birilerinin olup olmadığı hususu sorulduğunda, önceden çalıştığı firmadaki bazı kişilerden şüphelendiğini söyler. Cumhuriyet Savcılığınca yapılan araştırma sonucunda bu e-postaların gönderildiği bilgisayarın İnternet Protokolü (IP) adresi tespit edilerek, B'nin de şüphelendiği kişilerden birisi olarak ismini verdiği, A'ya ulaşılır.

Görülebileceği gibi, yukarıda kısaca özetlenen ve Yargıtay Ceza Genel Kurulu kararına konu teşkil etmiş olan olayda; fail, başka bir kişinin isminin kısaltması ile açılan bir e-posta adresini kullanarak sair kötülük bildirimlerinde bulunmakta ve bu şekilde tehdit fiilini işlemektedir. Kanaatimizce bu ve benzeri meseleler bağlamında bir değerlendirme yapabilmek için öncelikle şu hukuki sorunları ele almamız gerekmektedir: Kişinin bir imza kullandığı, ancak bu imzanın kendisine ait olmayıp sahte olduğu bu gibi durumlar hangi şekilde ele alınmalıdır? Söz konusu sahte imzalı mektuplar ile gerçekleştirilen tehdit fiilleri, tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâli çerçevesinde değerlendirilebilir ve cezalandırılabilir mi?

¹¹ İrmak Koruculu, '5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Tehdit Suçu' (2021) 9 (18) Antalya Bilim Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi 431, 449; Egemenoglu, *Türk Ceza Hukukunda Tehdit Suçu* (n 7) 121.

¹² Yargıtay CGK, 146/363, 07.09.2021.

Mezkûr nitelikli hâlde bahsedilen “*imzasız*” ifadesinin, açığa vurulan tehdit iradesinin bu iradeyi ortaya koyan failin kimliğiyle bağlanamaması durumu olarak algılanması gerektiğini yukarıda ifade etmiştik. Kanaatimizce bu durumda, ortada aslında sahte de olsa bir imzanın olduğundan bahisle artık imzasız bir mektup olmadığını söylemek isabetli olmayacaktır. Zira ortada bir imza olsa da kanun koyucunun bu hükmü düzenleme amacı, mektupta herhangi bir imzanın bulunmamasının haksızlık içeriğini artırdığı düşüncesi değil; tehdit fiilini gerçekleştiren failin imzasının bulunmamasından dolayı tehdidin kapsadığı korkutma gücünün ciddiliği ve yoğunluğu hususunda mağdura ciddi kaygılar meydana getirmeye elverişli olması durumunun haksızlık içeriğini artırmasıdır. Dolayısıyla, mağdura yönelik tehdit bildirimi içeren ve sahte imza bulunan yazıların da bu imzanın failin imzası olmamasından dolayı imzasız mektup kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir¹³. Yargıtay da 2013 tarihli bir kararında, sahte imza ile ilgili olarak “*Sanığın, katılana kendisini gizleyerek ve takma isim kullanarak gönderdiği tehdit mesajlarının imzasız sayılması gerekeceği, kanıtlanması hâlinde eylemin 5237 sayılı TCK’nın 106/2-b maddesinde tanımlanan nitelikli tehdit suçunu oluşturabileceği (...)*” ifadelerini kullanarak sahte imza ile yazılan mektupların imzasız mektup niteliğinde sayılması gerektiğini ifade etmiştir¹⁴.

Bu durumda **imzasız mektup** ifadesi *hem hiçbir imzanın bulunmadığı* yazıların durumunu hem de *sahte imzanın bulunduğu* yazıların durumunu ifade etmektedir. Aşağıda, her iki durumun hangi şekillerde ortaya çıkabileceği, örnekler ve yargı kararları çerçevesinde ayrıntılarıyla ele alınacaktır.

A. Hiçbir İmzanın Bulunmadığı Mektuplar Bakımından Durum

Tehdit suçu, tehlike suçu kategorisinde değerlendirilebilecek bir suç tipidir¹⁵. Çünkü tehlike suçunun varlığı için, hareketin yöneldiği konunun objektif

¹³ Aynı yönde bkz. Devrim Aydın, ‘Tehdit Suçu’ (2020) 9 (42) Ceza Hukuku Dergisi 9, 31; Köksal Bayraktar vd, *Özel Ceza Hukuku - Cilt III - Hürriyete, Şerefe, Özel Hayata, Hayatın Gizli Alanına Karşı Suçlar (TCK m. 106-140)* (1. Baskı, On İki Levha Yayıncılık 2018) 34; Tezcan, Erdem ve Önok (n 7) 460; Egemenoglu, *Türk Ceza Hukukunda Tehdit Suçu* (n 7) 120; Koca ve Üzülmmez, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (n 7) 454; Taneri, *Hürriyete Karşı Suçlar* (n 9) 95; Bıçakçı (n 8) 49.

¹⁴ Yargıtay 4. CD, 9476/5691, 28.02.2013.

¹⁵ Fiilin objektif olarak elverişli olması ölçütünü vurgulamak, elverişlilik suçları veya potansiyel tehlike suçlarıyla alakalı tartışmaları düşündürebilirse de, bu tartışmalar daha çok suçun kanuni tanımında elverişlilik vurgusunun yapıp yapılmadığı hususu etrafında şekillenmektedir.

olarak zarara uğrama tehlikesiyle karşılaşmış olması yeterli görülmektedir ve suçun oluşması bakımından suçun konusunun ayrıca zarara uğraması aranmamaktadır. Hareketin gerçekleştirilmesiyle suçun maddi unsuru gerçekleştirilmiş olur. Bu sebeple sırf hareket suçu olarak da tasnif edilebilir¹⁶.

Bu bağlamda, tehdit suçunu düzenleyen TCK m. 106'nın gerekçesini incelediğimizde, suçun oluşması bakımından tehdit konusu kötülüğün gerçekleşip gerçekleşmemesinin önemli olmadığına belirtildiğini ve tehdidin objektif olarak ciddi bir mahiyet arz etmesi gerektiğinin ifade edildiğini görmekteyiz¹⁷. Yine gerekçede objektif olarak ciddi bir mahiyette bulunan tehdidin somut olayda

Objektif elverişlilik, hareketin bir niteliği ve aynı zamanda icraya başlamanın bir kriteri olarak kabul edildiğine göre, bu niteliğin soyut tehlike suçları bakımından da aranması gerektiği şüphesizdir. Fakat tam da bu sebeple, potansiyel tehlike suçlarının soyut veya somut tehlike suçlarından nasıl ayrılacağına dair bir ölçüt geliştirmekte zorlanılmaktadır. Potansiyel tehlike suçlarında, hâkimin elverişliliği araştırması gerektiği, soyut tehlike suçlarında ise böyle bir araştırmaya ihtiyaç duyulmadığı söylenmekteyse de bu durum tartışmalıdır. Zira yasak olan hareket, daima izin verilen risk sınırını aşan ve bu niteliği gereği elverişli olması zorunlu olan bir harekettir. Soyut tehlike suçları da bu açıdan bir istisna teşkil etmez. Bu açıklamalar ve tartışmalar konusunda daha detaylı bilgi için bkz. Uğur Ersoy, 'Ceza Hukukunun Gri Alanı: Tehlike Suçları' (2020) 41 Türkiye Adalet Akademisi Dergisi 27, 49 vd.; Osman Gazi Ünal, Türk Ceza Hukukunda Tehlike Suçları (1. Baskı, Seçkin Yayıncılık 2023) 312 vd.; Soner Demirtaş, Tehlike Suçları (Adalet Yayınevi 2023) 260 vd.

Sonuç olarak kanuni tanımında elverişlilik ifadesine yer verilmemesi sebebiyle bir anlamda bu tartışmaların zaten dışında olan tehdit suçunun bir soyut tehlike suçu olduğu kanaatindeyiz. Tehdit suçunun soyut tehlike suçu olduğu yönündeki benzer görüş için bkz. Bayraktar vd (n 13) 24-25; Tezcan, Erdem ve Önok (n 7) 452.

¹⁶ Alaaddin Egemenoglu, 'Yargıtay Kararları Işığında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Tehdit Suçu (TCK m. 106)' (2017) 4 (1) İstanbul Medipol Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi 59, 73; Elvan Keçelioğlu, 'Sırf Hareket Suçu Soyut Tehlike Suçu Mudur?' (2021) 25 (2) Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi 433, 461; Tezcan, Erdem ve Önok (n 7) 447; Bayraktar vd (n 13) 28.

¹⁷ "Suçun oluşması bakımından tehdit konusu kötülüğün gerçekleşip gerçekleşmemesi, önemli değildir. Tehdidin objektif olarak ciddi bir mahiyet arz etmesi gerekir. Yani, istenilenin yerine getirilmemesi hâlinde tehdit konusu kötülüğün gerçekleşeceği ihtimali objektif olarak mevcut olmalıdır. Sarfedilen sözler, gerçekleştirilen davranış muhatap alınan kişi üzerinde ciddi bir korku yaratma açısından sonuç almaya elverişli, yeterli ve uygun değilse, tehdidin oluştuğu ileri sürülemez. Failin söz ve davranışlarının muhatapı üzerinde ciddi şekilde korku ve endişe yaratacak uygunluk ve yeterlilik içerip içermediğinin her somut olayda araştırılması gerekir. Objektif olarak ciddi bir mahiyet arz eden tehdidin somut olayda muhatapı üzerinde etkili olması şart değildir. Kişi, fail, objektif olarak ciddi bir mahiyet arz eden söz ve davranışlarla mağduru tehdit etmek istemiş olmasına rağmen; mağdurdur, bu söz ve davranışları ciddiye almamış olabilir. Bu durumda tehdit yine gerçekleşmiştir. Tehdidin gerçekleşip gerçekleşmemesi, muhatapı üzerinde etkili olup olmasına bağlı tutulmamalıdır. Failin de kendisinin tehdit konusu tecavüzü gerçekleştirebilecek imkân ve iktidara sahip olduğu kanaatini karşı tarafta uyandırdığını bilmesi gerekir." TBMM (n 1).

mağdur üzerinde etkili olmasının şart olmadığı, bu gibi bir durumda da tehdit suçunun meydana geleceği belirtilmiştir¹⁸. Tehdidin objektif olarak ciddi olması, akli başında ve makul bir insan açısından korkutucu olup olmadığına göre belirlenir. Tehdidin konusu olan kötülüğün failin istediği bir zamanda, iradi olarak gerçekleştirilebilir bir nitelikte olması da tehdidin objektif olarak ciddi olup olmadığını değerlendirme hususunda dikkate alınacaktır¹⁹.

Suçun nitelikli hâllerini oluşturan unsurlar da bu suçun objektif tipikliğine, yani maddi unsurlarına dahildir²⁰. Bu sebeple suçun nitelikli hâllerini oluşturan unsurlar, failin kastının kapsamı dahilinde olmalıdır. Şayet nitelikli unsurlar failin kastı kapsamında değilse, kişi bu nitelikli hâlden dolayı sorumlu tutulamaz. Madde gerekçesinde tehdit suçunun nitelikli hâllerinin düzenlenme sebebinin *“tehdidin kapsadığı korkutma gücünün ciddiliği ve yoğunluğu hususunda mağdurda ciddi kaygılar meydana getirmeye elverişli durumlar olmasından ötürü”* olduğu belirtilmiştir. Nitekim kanunda suç olarak düzenlenmiş bir fiili işleyen failin, o maddede düzenlenen suçun işlenmesi sebebiyle cezalandırılabilmesi için, söz konusu fiili objektif olarak elverişli şekilde gerçekleştirilmiş olması gerekir. Bu elverişlilik, objektif bir üçüncü kişi tarafından değerlendirildiğinde, mağdurda ciddi kaygı oluşturma sonucunu doğurmaya uygun bir hareketin varlığı anlamına gelir. Burada önemli olan, fiilin **objektif elverişliliğidir**. Somut olayda, mağdurun **tesadüfi bir durum** veya **özel bilgisi sebebiyle** tehditten etkilenmemesi (yani mağdurun sübjektif durumu), fiilin objektif olarak elverişsiz olduğu anlamına gelmez²¹. Bir başka deyişle, fiil objektif olarak elverişliyse, mağdurun sahip olduğu özel bilgi sebebiyle imzasızlık unsurunun mağdurun üzerindeki ekstra korkutucu etkisinin ortadan kalkması, fiilin objektif elverişliliğini ortadan kaldırmayacaktır.

Tehdit suçu, mağdurun etkilenmesinin aranmadığı bir tehlike suçu olduğu için, suçun oluşması mağdurun tehditten korkma ihtimali veya sübjektif elverişlilik yönünden değil, yalnızca fiilin objektif olarak ciddi kaygı yaratmaya elverişli

¹⁸ Aynı yönde bkz. Adem Sözüer, ‘Tehdit Suçu’ (1994) 54 (1-4) İstanbul Hukuk Fakültesi Mecmuası 125, 138; Üzülmüş, *Tehdit Suçları* (n 8) 87-88; Tezcan, Erdem ve Önok (n 7) 452.

¹⁹ Bayraktar vd (n 13) 23; Aydın (n 13) 19.

²⁰ Mahmut Koca ve İlhan Üzülmüş, *Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler* (17. Baskı, Seçkin Yayıncılık 2024) 145; Berrin Akbulut, *Ceza Hukuku Genel Hükümler* (11. Baskı, Adalet Yayınevi 2024) 496-497; Ayrıca bkz. İzzet Özgenc, *Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler* (20. Baskı, Seçkin Yayıncılık 2024) 230 vd.

²¹ Bayraktar vd (n 13) 23.

olup olmamasına bakılarak değerlendirilmelidir. Bir tehdit fiili objektif olarak korkutmaya elverişli olduğu sürece, mağdurun kendi sübjektif bilgisiyle failin kim olduğunu anlaması, tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâlinin oluşmasına engel teşkil etmeyecektir. Doktrinde bu nitelikli hâlin gerçekleşmesi için hem objektif olarak imzasız bir tehdidin varlığının hem de sübjektif bir şart olarak mağdurun bu mektubu yazanın kim olduğunu anlamamış olmasının gerektiğini belirten görüşler mevcut olup, bu durum ihtimaller çerçevesinde ayrıntılı şekilde incelenecektir²². Yargıtay, istikrarlı bir şekilde verdiği çeşitli kararlarında, tehdit suçunun imzasız mektup ile işlenilmesi durumunda, bu nitelikli hâlin uygulanabilmesi için, mektubun kimin tarafından yazıldığının muhatabınca anlaşılamamış olması gerektiğini bir şart olarak koşmakta, anlaşıldığı takdirde TCK m. 106/2-b kapsamında verilen hükümleri bozmaktadır²³.

Tehdit suçunun temel şeklinin oluşması için kanun maddesinde objektif olarak korkutmaya elverişli bir tehdidin varlığının yeterli görülmesine rağmen, nitelikli hâl için ayrıca sübjektif bir şart olarak *“mağdurun mektubu yazanın kim olduğunu hiçbir şekilde anlamamış olmasını”* aramak; yukarıda açıklanan sebeplerle tutarsız ve hatalı bir yaklaşımdır. Dikkat edilmelidir ki burada bahsedilen sübjektiflik mağdura ait olup, faile ilişkin bir sübjektiflik meselesi değildir. Mağdurun sübjektif durumunun, failin gerçekleştirdiği objektif olarak elverişli fiilin niteliğini etkileyeceğini ve dolayısıyla ilgili nitelikli unsurun gerçekleşmeyeceğini savunmak; suçun kanundaki düzenlenme şeklini, amacını, gerekçesini ve mahiyetini göz ardı etmeye sebep olur. Bu yaklaşım, suçun temel ve nitelikli hâllerinin gerçekleşmesini kabul ederken farklı ölçütler kullanılması sonucunu

²² Erem, imzalı olmayan fakat metin içerisinde yazıyı yazanın kim olduğunun anlaşılmasına yarayabilecek (üslup ve bazı tabirler gibi) çeşitli unsurları taşıyan mektuplar aracılığıyla işlenen tehdit fiilleri hakkında bu nitelikli unsurun uygulanıp uygulanmaması gerektiğinin tartışmalı olduğunu belirtir ve açıklar *“(...) Florian’a göre, ‘İmzasız Mektup’ tabirinin lâfzi mânasına bağlanmamak lazımdır. Eğer mektubun kime ait olduğunu, mağdurun anlamasını mümkün kılacak hususiyetler mektupta mevcut ise şiddet sebebi tatbik edilmemelidir. Aksi kanaatte olan Manzini ise Florian’ı tenkid ve şu mütalâyayı ileri sürer: Eğer bu hususiyetleri teşkil eden işaretler mektuba sahibi tarafından bilerek konulmuş değilse bunlar imza manasına alınamaz ve muhatabın tahmin kabiliyeti, kullanılan vasitanın nefretâmiz olmak vasfını ortadan kaldıramaz. Unutmamak lazımdır ki, suçun tekemmülü için mağdurun fiilen korkmuş olması da şart değildir.”* Erem (n 7) 878; aynı görüşte Egemenoglu, *Türk Ceza Hukukunda Tehdit Suçu* (n 7) 120.

²³ Bkz. Yargıtay 4. CD, 2822/8807, 14.05.2019; Yargıtay 4. CD, 9856/11085, 18.06.2019; Yargıtay 4. CD, 23077/18645, 02.12.2019; Yargıtay 4. CD, 7521/5367, 11.03.2020; Yargıtay 4. CD, 9704/9496, 08.09.2020; Yargıtay 4. CD, 18967/19573, 14.12.2020; Yargıtay 4. CD, 7787/29665, 20.12.2021; Yargıtay 4. CD, 42058/25664, 20.12.2022.

doğurur. Bu durumda, mağdurun kendisinden kaynaklanan bir sebeple, aslında objektif olarak korkutmaya elverişli olan imzasız bir mektubun bu niteliğinin etkisini üstünden atması ve kimin tarafından yazıldığını anlaması, failin gerçekleştirdiği fiilin objektif niteliğini değiştirmez. Fiil hâlâ, objektif olarak o nitelikli hâlin düzenlenmesiyle amaçlanan, imzasız olması sebebiyle suçun temel şekline göre daha fazla haksızlık barındıran hâliyle aynı fiil olma özelliğini taşımaktadır.

Kısacası, failin tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi (TCK m. 106/2-b) nitelikli hâlden ötürü sorumlu tutulabilmesi için; fiilin mağdurda ciddi kaygılar meydana getirebilecek nitelikte, imzasız mektup olarak algılanmaya objektif olarak elverişli olması, failin ise işlediği bu fiilin objektif olarak elverişliliğini, yani mağdurda daha fazla korku ve kaygı oluşturmaya müsait olduğunu bilerek, bu yönde hareket etmesi yani kastının var olması gerekir. Burada ifade edilenleri şimdi ihtimaller dahilinde açıklamaya çalışacağız.

Birinci ihtimalde, failin tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi yönünde bir kastı bulunmamakta, işlediği fiil de objektif olarak elverişsiz bir fiil şeklinde gerçekleştirilmektedir²⁴. Bu ihtimale örnek olarak failin tehdit içeren bir

²⁴ “Saniğin imzalayarak gönderdiği mektupla katılanı “... eğer ...’a gitmezse yemin ederim seni kalbura çevirmeyen Hedai şerefsiz olsun...” dediğinin kabul edilmesi, imza ile mektuptaki sözlerin içeriğinden saniğin kimliğinin kolayca anlaşılabilmesi ve mektuba silah resmi çizilmesinin de ne suretle özel işaret kabul edildiği açıklanıp tartışılmadan soyut biçimde eylemin TCK’nın 106/2-b maddesine uyduğunun kabulüyle yazılı şekilde hüküm kurulması...” Yargıtay 4. CD, 40/24881, 21.12.2011; “Suça konu olup saniğin işyerine bıraktığı notun içeriğinden, mağdurun, mektubu bırakanın sanık olduğunu tereddütsüz biçimde anlaması ve saniğin kimliğini belirterek şikayetçi olması, mektupta da “..ben yani Gökanın abisi ..” ifadesi ile failin kimliğini ortaya koyması karşısında, saniğin eyleminin atılı suçu oluşturmuyup mektupta yer alan ifadelerle göre TCK’nın 106/1-2. cümlesinde düzenlenen “sair bir kötülük edeceğinden bahisle tehdit” suçunu oluşturacağı gözetilmeden, saniğin eylemi TCK’nın 106/2-b maddesi kapsamında değerlendirilerek mahkumiyetine karar verilmesi...” Yargıtay 4. CD, 12453/15779, 22.05.2013; “Tehdit suçunun imzasız mektup ile işlenilmesi halinde, bu nitelikli unsurun uygulanabilmesi için, kimin tarafından yazıldığının muhatabınca anlaşılabilmesi gerekmektedir. Somut olayda, katılanın kimliği meçhul kişi tarafından aranıp kendisine saniğe ait mektup verileceği belirtilerek randevu istenmesi ve bu suretle mektubun sanık tarafından yazıldığının katılanca bilindiğinin anlaşılması karşısında; suça konu mektubun ne surette “imzasız” sayılacağı açıklanıp tartışılmadan ve nitelikli tehdit suçunun ‘imzasız mektup’ ögesinin oluşmadığı gözetilmeden, TCK’nın 106/2-b maddesi ile hüküm kurulması...” Yargıtay 4. CD, 12543/28267, 04.05.2015; “Tehdit suçunun imzasız mektup ile işlenilmesi halinde, bu nitelikli unsurun uygulanabilmesi için, kimin tarafından yazıldığının muhatabınca anlaşılabilmesi gerekmektedir. Somut olayda, “suça konu mektubun içinde saniğe ait arkasında ismi yazılı fotoğraf bulunduğunun” anlaşılması karşısında, suça konu mektubun ne surette “imzasız” sayıldığı açıklanıp tartışılmadan, TCK’nın 106/1. maddesi yerine aynı Kanunun 106/2-b

mektubu içine adını soyadını yazarak mağdura göndermesi verilebilir. Bu durumda fail TCK m. 106/2-b kapsamında sorumlu tutulamaz, ancak suçun temel şeklinden ötürü cezalandırılır. Failin fiilinin imzasız olması yönünde bir kastı olmadığı, fiilin de objektif elverişlilik ölçütünü sağlamadığı bu ihtimalin gerçekleştiği durumlarda; failin kimliğinin hemen anlaşılması en sık rastlanılan sonuç olarak karşımıza çıkacaktır. Bu durumda failin kimliğinin hemen değil de ancak basit bir araştırma ile anlaşılabilirdiği bir örnek belki teorik olarak üretilebilir olsa da olayın mahiyeti itibarıyla hayatın doğal akışında bu şekilde gerçekleşme ihtimali oldukça düşük olacaktır.

İkinci ihtimalde, failin tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi yönünde kastı bulunmaktadır, fakat işlediği fiil failin kimliğinin hemen ortaya çıkacağı düzeyde, objektif olarak elverişsiz bir fiil şeklinde gerçekleştirilmiştir. Bu ihtimalle örnek olarak failin boş bir kâğıda imzasız bir tehdit mektubu yazıp mağdura gönderdiğini zannederken aslında adı soyadı, iletişim adresi, çalıştığı şirketteki pozisyon bilgileri gibi kişisel bilgilerini içeren özel antetli kâğıdına tehdit ifadeleri yazarak göndermesi durumunu verebiliriz. Bu durumda fail aslında imzasız bir mektupla tehdit fiilini gerçekleştirmeye çalışmış, fakat mektubun imzasızlık niteliği konusunda hataya düştüğünden fiili bu nitelikli hâl bakımından objektif

maddesi ile hüküm kurulması...” Yargıtay 4. CD, 16592/30283, 03.06.2015; “Katılanın, 02.06.2008 tarihli müracaat tutanağında, ‘03.10.2007 tarihinde postaya verilmiş, üzerinde adım soyadım yazılı bulunan mektubun arka kısmında H.. K..’nin ismi ve adresi yazılı bir zarf geldi’ şeklindeki beyanı ve gelen 05.01.2008 tarihli mektubun da katılanın kimden geldiğini anladığı şeklindeki beyanları karşısında, suça konu mektupların ne surette “imzasız” sayıldığı açıklanıp tartışılmadan, TCK’nın 106/1. maddesi yerine aynı Kanunun 106/2-b maddesi ile hüküm kurulması...” Yargıtay 4. CD, 21256/36024, 20.10.2015; “İnceleme konusu olayda; hükümlünün bulunduğu cezaevinden sorumlu olan Cumhuriyet savcısına yönelik üzerinde kan ile basılmış parmak izi bulunan bir zarfı ve içerisindeki mektubu infaz koruma memuruna verdiği, mektup içeriğinde “ben’kün ta kendisiyim...” şeklinde kendisini de açıkça tanıttığı, eylemin kimin tarafından gerçekleştirildiğinin muhatap tarafından açıkça anlaşılabilirdiği göz önüne alındığında, bu şekilde gerçekleşen eylemin 5237 sayılı Kanun’un 106ncı maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendinde düzenlenen “nitelikli tehdit” suçunu oluşturmayacağı gözetilmeden, yazılı şekilde karar verilmesi Kanun’a aykırı olup kanun yararına bozma talebi yerinde görülmüştür...” Yargıtay 6. CD, 16653/960, 23.01.2024.

Yukarıda bir bölümü verilen Yargıtay kararları incelendiğinde; her bir somut olayda failin imzasız mektup ile tehdit suçunu işleme kastı olmadan, kimliğini belli etmek suretiyle işlediğini, gerçekleştirilen “imzasız mektupla” tehdit fiillerinin de objektif olarak elverişsiz olmaları sebebiyle failerin sorumluluğunun tehdit suçunun temel şekli bakımından doğacağını ifade etmek gerekir. Dolayısıyla Yargıtay’ın bu kararlarında ulaştığı sonuçlara, failerin temel hâlden sorumlu tutulması gerektiği bakımından katılmaktayız. Kanaatimizce bu sonuçlara ulaşırken, failerin nitelikli hâl bakımından kastının bulunmaması ve gerçekleştirilen fiillerin imzasızlığa objektif olarak elverişsiz olması değerlendirilerek ulaşılmaları lazımdır.

olarak elverişsiz bir şekilde gerçekleşmiştir. Mektup açıldığı anda, antet kısmında kimin bu mektubu yazdığına dair bilgiler bulunduğundan, failin kimliği kendisini hemen belli edecektir. İşte bu durumda TCK'nın hata hâllerini düzenleyen 30. maddesine gitmek gerekmektedir. TCK m. 30/2'ye göre; bir suçun daha ağır veya daha az cezayı gerektiren nitelikli hâllerinin gerçekleştiği hususunda hataya düşen kişi, bu hatasından yararlanır. O hâlde, bu ihtimalin gerçekleştiği durumlarda failin suçun nitelikli hâlini gerçekleştirmeye yönelik kastının varlığı, gerçekleşmeyen nitelikli hâlin faille yüklenmesini tek başına sağlayamayacağından²⁵, fail bu hatasından yararlanacak ve tehdit suçunun temel şeklinden ötürü cezalandırılacaktır.

Üçüncü ihtimalde, failin tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi yönünde kastı bulunmaktadır; fakat işlediği fiil failin kimliğini basit bir araştırmayla ortaya çıkaracak şekilde, objektif olarak elverişsiz bir fiil şeklinde gerçekleştirilmiştir. Örneğin X, Y'nin e-posta adresine, tehdit içerikli ve hiçbir imzanın bulunmadığı bir e-posta gönderir. Kullandığı e-posta adresi kimlik bilgisi içermeyen bir adrestir. Bu e-posta adresini arama motorunda aratan Y'nin karşısına çıkan ilk sonuç, X'in kendisini tanıttığı ve bu e-posta adresini de iletişim bilgisi olarak eklediği bir web sitesidir. Böylece Y, çok basit bir araştırma ile söz konusu e-postayı gönderen adresin X'e ait olduğu bilgisine kısa süre içerisinde ulaşır. Böyle bir durumda, bu mesajda gönderen bilgisi olarak bir imza bulunmasa da mesajın gönderildiği herhangi bir kişi tarafından gönderen e-posta adresinin kime ait olduğu bilgisine basit bir araştırma ile ulaşılabileceği için, söz konusu e-postanın objektif olarak imzasız bir mektubun korkutuculuğuna sahip olmadığı kabul edilecektir²⁶. Bu durumda da TCK m. 30/2 hükmünden faydalanan fail, suçun ancak temel şeklinden ötürü cezalandırılabilecektir.

²⁵ Koca ve Üzülmüş, *Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler* (n 20) 264; Akbulut (n 20) 537.

²⁶ Bu durum ancak basit bir araştırma ile failin kimliğine ulaşılabildiğinde bu şekilde değerlendirilecek, kişilerin basit bir araştırmanın ötesinde, örneğin ancak Cumhuriyet savcılığının ilgili kurumdan bir müzekkere ile talep edebileceği düzeyde bir araştırma yapması beklenemeyecektir. Bu sebeple Yargıtay'ın belirtilen içerikteki kararlarına katılmamaktayız:

“Tehdit mesajlarının iletildiği telefon numarasının bilinmesi ve telefona ait döküm ve kayıtların ilgili operatörden istenmesi durumunda, mesajın hangi telefonda gönderildiğinin ve buna göre failin kimliğinin saptanmasının teknik olarak mümkün bulunmasına göre, (...) kimlik bilgilerini içermeyen mesajlar göndermek suretiyle tehdit eyleminin TCK'nın 106/2-b maddesinde düzenlenen imzasız mektup niteliğinde bulunmadığı gözetilmeden, fazla cezaya hükmedilmesi...” Yargıtay 4. CD, 9142/13894, 08.05.2013; Yargıtay 4. CD, 9894/26750, 30.10.2013; *“Tehdit mesajlarının iletildiği telefon numarasının bilinmesi ve telefona ait döküm ve kayıtların ilgili operatörden istenmesi durumunda, mesajın hangi telefonda gönderildiğinin ve buna*

Dördüncü ihtimalde, failin tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi yönünde kastı yoktur, fakat işlediği fiil objektif olarak elverişli bir fiil şeklinde gerçekleştirilmiştir. Bu ihtimalde fail, belki kullandığı ifadelerden, belki mektubun içeriğinden belki de yazısının tanınacağına olan inancından ötürü imzasız bir mektup yazma kastı taşımamaktadır. Fail tanınacağını düşünerek tehdit içerikli bir mektup yazmakta, fakat mektupta imzası bulunmamaktadır. Failin kastının bulunmadığı, ancak, imzasız mektupla işlenmesi sebebiyle objektif olarak korkutmaya elverişli bir tehdit fiilinin var olduğu durumda fail; işlediği suç bakımından mevcut ancak kendisi tarafından bilinmeyen bu hata hâlden faydalanacak ve tehdit suçunun imzasız mektup ile işlenmesi nitelikli hâlden sorumlu tutulmayacaktır²⁷. Fail, bu ihtimalde, tehdit suçunun temel hâlden dolayı cezalandırılacaktır. Belirtmek isteriz ki, bu örnekte, mağdur failin kim olduğunu hemen veya basit bir araştırma sonucunda tespit etmesinin bir önemi bulunmamaktadır. Zira tehdit suçunun işlenmesi için mağdurun korkması aranmadığı gibi zaten failin kastının nitelikli unsuru kapsamamasından ötürü cezai sorumluluğunun suçun temel şekli kapsamında değerlendirilebileceği açıktır.

Beşinci ihtimalde, failin tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi yönünde kastı bulunmaktadır ve işlediği fiil objektif olarak elverişli bir fiil şeklinde gerçekleştirilmiştir. Örneğin K, L'nin eski sevgilisidir. L'nin başka biriyle arkadaşlık kurduğunu öğrenen K, L'ye hiçbir imzanın bulunmadığı bir tehdit mektubu gönderir. Mektubu okuyan L, konuşma tarzından ve K'nin yazısını tanımasından ötürü bu mektubu gönderen kişinin eski sevgilisi K olduğunu anlar. Söz konusu imzasız mektup, objektif olarak, imzasız olma özelliğiyle tehdit suçunun temel şekline nazaran daha ciddi korku yaratma yeteneğine sahiptir. Ancak mektubu alan L, mektubu yazanın K olduğunu anladığından bu mektubun imzasız olma özelliğinden ayrıca etkilenmez. Mağdurun objektif olarak korkutmaya elverişli olan tehdit fiili gerçekleşikten sonra korkması, tehdit suçunun oluşumu bakımından önemsizdir. Aynı şekilde objektif olarak bu mektubun imzasız mektup şeklinde korkutmaya elverişli olduğu söylenebiliyorsa, artık L'nin sübjektif bilgisinden dolayı korkup korkmamasının nitelikli hâlin oluşmasına etkisi buluna-

göre failin kimliğinin saptanmasının teknik olarak mümkün bulunması ve sanığın kendisini çarşaf ile gizlemek suretiyle tanınmamak için tedbir olarak yangın çıkarması şeklindeki eylemini gerçekleştirirken görülmediğinin ve izlenmediğinin anlaşılması karşısında TCK'nın 106/2-b maddesindeki suçun unsurlarının oluşmadığı ve eylemin TCK'nın 106/1-1. fıkrasındaki suçun oluşturduğunun gözetilmemesi..." Yargıtay 2. CD, 31637/13512, 28.06.2022.

²⁷ Koca ve Üzülmöz, *Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler* (n 20) 263.

maz. Bu sebeple K, tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâlden dolayı sorumlu tutulmalıdır.

Doktrinde, imzasız mektubu kimin yazdığı **hemen** anlaşılabilirse; örneğin mektup imzalı olmamakla birlikte kullanılan üslup ve bazı tabirlerden dolayı veya içerikteki bazı ifadeler fail ile mağdur arasındaki özel bir ilişkiye işaret ettiğinden ötürü yazarının kim olduğunu belirlemek okunur okunmaz mümkün oluyorsa, bu durumda tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâlinin uygulanamayacağı kabul edilmektedir²⁸. Yargıtay da bu görüştedir; mağdurun imzasız mektubun içeriğinden failin kim olduğunu hemen anladığı durumlarda, yukarıda tartıştığımız ihtimallerin var olup olmadığı tartışılmamakta, mağdurun failin kimliğini anlaması kendi özel bilgisi sebebiyle de olsa bu gibi durumlarda tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâlinin mevcut olmadığı kabul edilerek, fail TCK m. 106/1-1. cümle kapsamında sorumlu tutulmaktadır^{29,30}.

²⁸ Ayhan Önder, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (4. Baskı, Filiz Kitabevi 1994) 48; Sözüer (n 18) 141; Mehmet Emin Artuk ve diğerleri, *Ceza Hukuku Özel Hükümler* (19. Baskı, Adalet Yayınevi 2021) 437; Aydın (n 13) 31; Koca ve Üzülmüş, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (n 7) 453; Bayraktar vd (n 13) 34; Tezcan, Erdem ve Önok (n 7) 459; Egemenoglu, 'Yargıtay Kararları Işığında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Tehdit Suçu (TCK m. 106)' (n 16) 80; Hakkı Alperen Sungur, 'Türk Ceza Kanunu'nda Tehdit Suçunun Nitelikli Halleri' (2022) 2 (2) Kırıkkale Hukuk Mecmuası 437, 452; Kurtuluş Tayanç Çalışır ve Ayfer Akdemir Çalışır, *Teoride ve Pratikte Tehdit, Şantaj ve Cebir Suçları* (1. Baskı, Adalet Yayınevi 2021) 79-80.

Özbek, Doğan ve Bacaksız da doktrindeki ağırlıklı görüşle birlikte, yazıda kullanılan ifadelerden failin kimliğinin hemen anlaşıldığı durumda bu nitelikli hâlin uygulanamayacağı görüşünde olmalarına rağmen, bu görüşlerden farklı olarak, failin tüm çabasına rağmen mağdurun failin kimliğini tespit ettiği veya el yazısından ötürü kimliğini anladığı durumlarda bu nitelikli hâlin uygulanması gerektiğini belirtmişlerdir. Bkz. Özbek, Doğan ve Bacaksız (n 7) 414.

²⁹ "Katılan Y.. S..'in, iddianameye konu olan taşa sarılı kağıdın sanık tarafından balkonlarına atıldığını gördüğünü beyan etmesi karşısında, TCK'nın 106/2-b maddesindeki tehdit suçunun unsurlarının oluşmadığı ve sanık hakkında aynı Kanunun 1. fıkrasının 1. cümlesi uyarınca mahkumiyet hükmü kurulması gerektiği gözetilmeden, yazılı şekilde hüküm kurulması..." Yargıtay 4. CD, 31214/39601, 09.12.2015; Aynı yönde bkz. Yargıtay 4. CD, 29330/19601, 14.11.2018; Yargıtay 4. CD, 1348/15207, 04.11.2020.

Yargıtay'ın yukarıda künyesi belirtilen kararına belirttiğimiz gerekçelerle katılmamız mümkün değildir. Zira burada failin görünmeye çalışması, bir hataya düşmesi gibi kendisinden kaynaklanan bir durumu söz konusu değildir. Failin imzasız mektupla tehdit suçunu işlemeye yönelik kastı vardır ve bunu objektif olarak elverişli bir mektupla gerçekleştirmektedir. Bu esnada **tesadüfen** mağdur tarafından görünmesi, ne failin kastının varlığını ne de failin gerçekleştirdiği fiilin objektif elverişliliğini etkiler. Dolayısıyla fail, somut olayda TCK m. 106/2-b çerçevesinde sorumlu tutulmalıdır.

³⁰ "Tehdit mektubunun içeriğinden yazıyı yazarın kim olduğunun ilk bakışla anlaşılması karşısında, eylemin TCK'nın 106/1-1. cümle kapsamında kaldığı gözetilerek karar verilmesi gere-

Hiçbir imzanın bulunmadığı mektubun yazarı hemen olmasa da mağdurun **basit bir araştırması sonucunda** anlaşılmış olabilir. Doktrindeki baskın görüş ve Yargıtay, bu durumda failin kim olduğunun anlaşılmasından ötürü sorumluluğun tehdit suçunun temel şeklinden olması gerektiğini belirtmektedir³¹. Kanaatimizce failin bu nitelikli hâlden dolayı sorumlu tutulabilmesi için, kasten gerçekleştirdiği bu fiilin mağdurda daha ciddi bir korku oluşturma potansiyeline sahip ve objektif olarak elverişli bir imzasız bir tehdit mektubu olması yeterlidir. Mağdurun kendi sübjektif bilgisi ile, basit bir araştırma sonucunda veya hemen anlayarak failin kim olduğuna kanaat getirmesinin, failin TCK m. 106/2-b hükmü çerçevesinde cezalandırılmasını değiştirecek hiçbir etkisi bulunmamaktadır³².

kirken, hüküm fıkrasında hem TCK'nın 106/1-1. cümlesi uyarınca, hem de aynı Yasa'nın 106/2-b maddesi uyarınca uygulama yapılarak infazda tereddüte yol açacak şekilde ceza tayini..." Yargıtay 4. CD, 4119/11828, 16.05.2012; *"Tehdit suçunun imzasız mektup ile işlenmesi halinde, bu nitelikli halin uygulanabilmesi için, kimin tarafından yazıldığının muhatabınca anlaşılamamış olması gerekmektedir. Somut olayda, mektubu kimin yazdığının müşteki tarafından anlaşılması ve müştekinin, sanığın adını vererek şikayetçi olması karşısında, imzasız mektupla tehdit ögesinin oluşmadığı gözetilmeden, yanlış nitelendirmeye anılan Kanunun 106/2-b maddesi uyarınca hüküm kurulması..."* Yargıtay 4. CD, 25417/15662, 26.09.2018; *"Yakınanın, kapısına asılan isimsiz ve imzasız mektup içeriğinden sanık tarafından gönderildiğini anlayarak sanığın ismini belirtmek suretiyle Cumhuriyet Savcılığına yakınıma dilekçesi vermesi karşısında, suç konu mektubun ne surette imzasız kabul edildiği açıklanıp tartışılmadan yetersiz gerekçeyle TCY'nın 106/2-b maddesiyle hüküm kurulması..."* Yargıtay 4. CD, 4518/7728, 07.09.2021; *"Tehdit suçunun imzasız mektup ile işlenilmesi halinde, bu nitelikli unsurun uygulanabilmesi için, kimin tarafından yazıldığının muhatabınca anlaşılamamış olması gerekmektedir. Somut olayda, mağdur tarafından mektup içeriğinden kimin yazdığının anlaşılması ve mağdurun, 28/03/2012 tarihli beyanında sanığın adını vererek şikayetçi olması karşısında, imzasız mektupla tehdit ögesinin oluşmadığı gözetilmeden, yanlış nitelendirmeye anılan Kanunun 106/2-b maddesi uyarınca hüküm kurulması..."* Yargıtay 4. CD, 25612/1753, 21.01.2015; aynı yönde bkz. Yargıtay 4. CD, 2822/8807, 14.05.2019; Yargıtay 4. CD, 9856/11085, 18.06.2019; Yargıtay 4. CD, 23077/18645, 02.12.2019; Yargıtay 4. CD, 7521/5367, 11.03.2020; Yargıtay 4. CD, 9704/9496, 08.09.2020; Yargıtay 4. CD, 18967/19573, 14.12.2020; Yargıtay 4. CD, 7787/29665, 20.12.2021; Yargıtay 4. CD, 42058/25664, 20.12.2022.

³¹ Koruculu (n 11) 448; Bayraktutan (n 6) 154. *"Sanığın, V... iletişime ait mesaj servisini kullanmak suretiyle kimliğini gizleyerek müştekinin kullandığı hattın tehdit içerikli mesaj çekme eyleminde, telefon numaralarının kime ait olduğunun ve mesaj gönderenin basit bir araştırma ile anlaşılabileceği gözetildiğinde, TCK'nın 106/2-b maddesindeki suçun unsurlarının oluşmadığı ve eylemin aynı Maddenin 1. fıkrasındaki suçu oluşturduğunun gözetilmemesi..."* Yargıtay 4. CD, 8619/10277, 24.05.2016.

³² *"Tehdit suçunun imzasız mektup ile işlenilmesi halinde, bu nitelikli unsurun uygulanabilmesi için, kimin tarafından yazıldığının muhatabınca anlaşılamamış olması gerekmektedir. Somut olayda, fahri imamlık yapan ve sanıkla arasında husumet olan katılanın, caminin kapısına asılan imzasız mektubun cami derneğinde bulunan yazı örneklerine bakarak sanığa ait olduğunu*

B. Sahte İmzanın Bulunduğu Mektuplar Bakımından Durum

Sahte imzanın bulunduğu mektuplar bakımından da hiçbir imzanın bulunmadığı mektuplar bakımından yaptığımız yukarıdaki açıklamalarımız geçerlidir. Failin tehdit suçunu hiçbir imzanın bulunmadığı mektup ile işlemesi durumunu ayrıntılı şekilde ele almıştık. Bu başlık altında, yukarıda incelediğimiz ihtimallerden hangilerinin sahte imzanın bulunduğu mektuplar bakımından geçerli olacağı hususunu inceleyeceğiz.

Birinci ihtimalde, failin tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi yönünde bir kastı bulunmamakta, işlediği fiil de objektif olarak elverişsiz bir fiil şeklinde gerçekleştirilmekte idi. Bu ihtimalde fail, çok bariz şekilde mektubu yazanın kendisi olduğunun mağdur tarafından anlaşılabileceğini düşünerek sahte imzalı bir mektup yazmış olabilir. Ancak fiil korkutuculuk bakımından objektif olarak elverişsizse, bu durumda hemen veya basit bir araştırmayla failin gerçek kimliğini ortaya çıkaracak şekilde işlenmiş olması gerekir. Böyle bir ihtimal teorik olarak zihin egzersizi ile ortaya çıkarılabiliyor olsa da bu duruma örnek vermek hem tehdit fiilini işleyen failin kastı kapsamında bu fiilin imzasız olması unsurunun mevcut olmaması hem de fiilin imzasız olmaya objektif olarak elverişsiz olması şartlarını içinde barındırdığından, çok güç bir ihtimale dönüşmektedir. Dolayısıyla bu ihtimalin, çok uç ve nadir karşılaşılabilecek bir örnek de olsa, teorik olarak mümkün olduğunu ve bu durumda tehdit suçunun temel şeklinden sorumluluğun doğacağını ifade etmekle yetineceğiz.

İkinci ihtimalde, failin tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi yönünde kastı bulunmakta, fakat işlediği fiil, failin kimliğinin hemen ortaya çıkacağı düzeyde, objektif olarak elverişsiz bir fiil şeklinde gerçekleştirilmekte idi. Sahte imzalı mektuplar açısından ikinci ihtimalde verilmiş olan örneği şu şekilde değiştirmek mümkündür: Fail boş bir kâğıda kasten başkasının ismini yazarak sahte imzalı bir tehdit mektubu yazıp mağdura gönderdiğini zanneder ama aslında adını soyadı, iletişim adresi, çalıştığı şirketteki pozisyon bilgileri gibi

tespit ettiğinin anlaşılması karşısında; suça konu mektubun ne surette “imzasız” sayıldığı açıklanıp tartışılmadan, TCK’nın 106/1. maddesi yerine aynı Kanunun 106/2-b maddesi ile hüküm kurulması...” Yargıtay 4. CD, 19336/22766, 18.09.2013.

Bu bağlamda, alıntılanan mezkûr karara konu teşkil eden olayda, mağdur basit bir araştırma ile failin kim olduğu bilgisine ulaşmış, ancak bunu sübjektif bilgisi sayesinde, yani “*camî derneğindeki yazı örneklerini karşılaştırarak*” anlamıştır. Mağdurun özel bilgisi ile failin kim olduğunu anlaması, fiilin objektif olarak elverişsizliğine sebep olamaz. Dolayısıyla somut olayda failin, imzasız mektupla işlenen tehdit suçundan dolayı sorumluluğu cihetine gidilmelidir. Yargıtay’ın kararına katılmamaktayız.

kişisel bilgilerini içeren özel antetli kağıdına yazarak bu mektubu gönderdiğinden, failin asıl kimliği ortaya çıkar. Sonuç olarak, bu ihtimal bağlamında sahte imzalı mektup göndererek imzasız mektupla tehdit suçunu işlemeye kastı olan fail fiilini objektif olarak elverişsiz bir şekilde işlemesinden ötürü suçun nitelikli hâlinin gerçekleştiği hususunda hataya düşer ve bu hatasından TCK m. 30/2 hükümleri gereği faydalanır.

Üçüncü ihtimalde, failin tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi yönünde kastı bulunmakta, fakat işlediği fiil failin kimliğini basit bir araştırmayla ortaya çıkaracak şekilde, objektif olarak elverişsiz bir fiil şeklinde gerçekleştirmiş idi. Üçüncü ihtimalde verdiğimiz örneği sahte imzalı mektuplar açısından düzenlersek; X, Y'nin e-posta adresine tehdit içerikli ve sahte bir imzanın bulunduğu bir e-posta gönderir. Bu e-posta adresini arama motorunda aratan Y'nin karşısına çıkan ilk sonuç, X'in kendisini tanıttığı ve bu e-posta adresini de iletişim bilgisi olarak eklediği, asıl kimlik bilgilerinin bulunduğu bir web sitesidir. Bu sayede X'in asıl kimliği, basit bir araştırma sonucu ortaya çıkmış olur. Bu durumda, bu maili gönderen kişinin attığı sahte bir imza bulunsa da gönderen e-posta adresinin arama motoruna yazılması ile failin kendi kimlik bilgilerine basit bir araştırma ile ulaşılabilmesi için mektubun objektif olarak imzasız bir mektubun korkutuculuğuna sahip olmadığı kabul edilecek; suçun nitelikli unsuru bakımından hataya düşen fail, TCK m. 30/2 hükmü gereğince suçun temel şekilden ötürü cezalandırılacaktır.

Dördüncü ihtimalde, failin tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi yönünde kastı bulunmamakta, fakat işlediği fiil objektif olarak elverişli bir fiil şeklinde gerçekleşmiş idi. Sahte imzalı mektuplar açısından dördüncü ihtimalde verilmiş olan örneği şu şekilde değiştirmek mümkündür: Bu ihtimalde fail, kullandığı ifadelerden, mektubun içeriğinden ve yazısının tanınacağına olan inancı ile imzasız bir mektup yazma kastı olmadan, tanınacağından emin şekilde mağdura bir mektup yazar. Mektubun sonuna imza olarak çok tanınır yabancı bir ünlünün ismini, bunu yazdığında da mektubun yazarının kendisi olduğunu mağdurun anlayacağını düşünerek yazar. Elbette bu sahte imzanın tehdidin korkutuculuk mahiyetini ortadan kaldırmayacak, şaka gibi anlaşılmasına yol açmayacak türde olması; ancak mektup okunduğunda sahte imzada ismi yazan kişiden gelmediğinin de açıkça anlaşılıyor olması gerekir. Bu durumda ortada aslında objektif olarak elverişli, okuyan herkesin sahte imzada ismi yazan kişi tarafından yazılamayacağını anladığı bir tehdit bildirimi içeren mektup mevcuttur, fakat fail imzasız mektupla tehdit suçunun işlenmesi için aranan "*kendi*

kimliğini imza atmayarak gizleme” iradesine sahip olmadığından nitelikli hâlin gerçekleşmesi için olması gereken imzasızlık unsuru failin kastı kapsamında değerlendirilememektedir. Zira fail, tanınacağından emin bir şekilde mektubu yazmıştır. Fail kasten sahte bir imza atsa da buradaki kast mezkûr nitelikli hâlin işlenmesi için imzasızlık unsurunu kapsamı içinde barındıran kasttan farklıdır. Dolayısıyla kastının bulunmadığı ancak objektif olarak imzasız mektup olarak korkutmaya elverişli bir tehdit fiilinin varlığında fail, işlediği suç bakımından mevcut ancak kendisi tarafından bilinmeyen bu hata hâlinde faydalanan ve tehdit suçunun imzasız mektup ile işlenmesi nitelikli hâlinde sorumlu tutulmayacaktır³³. Fail, bu ihtimalde, tehdit suçunun temel hâlinde dolayı cezalandırılır. Belirtmek isteriz ki, bu ihtimaldeki gibi örneklerin günlük hayatta gerçekleşmesi oldukça güç olup, bu gibi meseleler yüksek olasılıkla ispat sorunlarını beraberinde getirerek ortaya çıkabileceklerdir. Ancak biz, olayın teorik olarak gerçekleşmesi ihtimalini ele aldığımızdan bu değerlendirmeleri yapmaktayız.

Beşinci ihtimalde, failin tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi yönünde kastı bulunmakta ve işlediği fiil objektif olarak elverişli bir fiil şeklinde gerçekleştirilmiş idi. Bu ihtimalde önceki bölümde verdiğimiz örneği sahte imzalı mektuplar açısından düzenlersek; K, L’nin eski sevgilisidir. L’nin başka biriyle arkadaşlık kurduğunu öğrenen K, L’ye; ortak bir tanıdıkları olan M’nin ismiyle imzalanan, sahte imzalı bir tehdit mektubu gönderir. Mektubu okuyan L, her ne kadar konuşma tarzından ve K’nin yazısını tanımasından ötürü bu mektubu gönderen kişinin eski sevgilisi K olduğunu tahmin ediyor olsa da, M’ye mesaj atar ve mektubu kendisinin yazıp yazmadığını sorar. M, mektubu kendisinin yazmadığını söyler.

Sahte imzaya yönelik daha önceki açıklamalarımızda, kanun koyucunun bu hükmü düzenleme amacının, mektupta herhangi bir imzanın bulunmamasının haksızlık içeriğini artırdığı düşüncesi değil; tehdit fiilini gerçekleştiren failin imzasının bulunmamasından dolayı tehdidin kapsadığı korkutma gücünün ciddiliği ve yoğunluğu hususunda mağdurda ciddi kaygılar meydana getirmeye elverişli olması durumunun haksızlık içeriğini artırması olduğunu söylemiştik. Bu açıklama, objektif elverişliliğin işlevsel olarak ele alınması gerektiğini ortaya koymaktadır. Dolayısıyla bir mektubun sahte imzalı olması, kanun koyucunun bu nitelikli hâli asıl düzenleyiş amacını gerçekleştirmeye objektif olarak elverişli olacaktır.

³³ Koca ve Üzülmüş, *Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler* (n 20) 263.

Bu durumda verdiğimiz örnekte, L basit bir araştırma ile mektubu yazanın aslında M olmadığını anlamış olsa ve hatta mektubu kimin yazdığını anlamış da olsa; sahte imzalı mektubun objektif olarak tehdidin korkutma gücünü artırmaya elverişli olması ve failin kimliğini gizlemeye çalışarak, kasten M'nin ismini mektuba yazması birlikte değerlendirildiğinde, K'nın TCK m. 106/2-b kapsamındaki imzasız mektupla işlenen tehdit suçundan ötürü sorumluluğu cihetine gidilmelidir.

İmzasız mektupla işlenen tehdit suçu; mağdurda tehdidin temel şeklinden daha ciddi bir korku meydana getirmeye elverişli bir fiilin gerçekleşmiş olmasını gerektirir. Bu fiil imzasız bir mektupla tehdit bildiriminin yapılması ile gerçekleştirilmiştir. Bu aşamadan sonra mağdur tarafından failin öğrenilmiş olmasının veya yargı mercilerine intikal ettirilmesi sonucunda yapılan araştırmalarla birlikte failin kimliğine ulaşılmış olmasının önemi yoktur.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun ilgili kararına³⁴ konu teşkil eden ve yukarıdaki açıklamalarımızda bahsettiğimiz olayda; B, kendisine gönderilen tehdit içerikli e-postalarda C'nin isminin kısaltılmış hâlinin kullanılmasından ötürü C ile iletişime geçmiş, yaptığı bu basit araştırma sonucunda C'nin bu e-postaları göndermediğini anlamıştır. Ancak B, aslında e-postaları gönderen kişinin kim olduğu bilgisine ulaşamamış ve bu sebeple yargı mercilerine başvurmuştur. İlgili mercilerin emriyle yapılan teknik araştırmalar sonucunda söz konusu maileri A'nın gönderdiği bilgisine ulaşılmıştır.

Görüldüğü üzere bu durumda, imzasız mektubun kimin tarafından yazıldığı bilgisi ancak yargı mercilerinin emriyle yapılan araştırmalar sonucunda tespit edilebilmiştir. Ortada objektif olarak imzasız mektup olma özelliği taşıyan bir mektubun bulunduğu aşıkardır. Bu sebeple mezkûr kararda Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun "(...) A'nın suça konu tehdit içerikli mesajları B'ye yüz yüze değil mail göndermek suretiyle ulaştırması, göndericisinin kimlik bilgilerini içermeyen elektronik mailin imzasız mektup sayıldığında kuşku bulunmaması, B'ye ait e-mail adresinin bilinmesi nedeniyle tehdit içerikli mesajların hangi bilgisayar veya IP adresinden gönderildiğinin saptanmasının teknik olarak mümkün olması ve B'nin söz konusu olay nedeniyle vekili aracılığıyla Cumhuriyet Başsavcılığına sunduğu dilekçesinde, şüphelendiği kişilerden birisi olarak A'nın da ismine yer vermesi hususları birlikte gözetildiğinde; inceleme konusu olayda kişinin kendisini tanınmayacak bir hâle koyması suretiyle veya imzasız mek-

³⁴ Yargıtay CGK, 146/363, 07.09.2021.

tupla işlenen tehdit suçunun unsurlarının oluşmadığı, A'nın eyleminin TCK'nın 106/1-1. cümlesinde düzenlenen basit tehdit suçuna uyduğu kabul edilmelidir (...)" şeklindeki değerlendirmesine katılmamaktayız³⁵. Zira söz konusu kötülük bildirimi ciddi bir korkutmaya sebebiyet verebilir şekilde, imzasız nitelikte yazılmıştır. B, her ne kadar e-postada yer alan ve sahte imza kapsamında değerlendirilecek olan C'nin isminin kısaltılmış hâline yönelik basit bir araştırmada bulunmuş ve e-postaları gönderen kişinin C olmadığı bilgisine ulaşmış ise de zaten bu e-postaların kimin tarafından gönderildiği bilgisine sahip değildir ve bu bilgiye sahip olacak özel bir araştırma yapması da beklenemez³⁶. Zira ortada, imzasız olarak mağduru daha fazla korkuya sevk etmeye elverişli tehdit bildirimi bulunmaktadır³⁷.

Objektif olarak bu özelliğe sahip olan imzasız mektubun yazarının yargı mercilerinin araştırması sonucunda bir şekilde ortaya çıkmasından dolayı söz konusu nitelikli hâlin uygulanamayacağından bahsetmek, kanun koyucunun bu nitelikli hâli düzenleme gerekçesini tamamen görmezden gelmek manasına gelecektir. Daha önce de ifade ettiğimiz gibi imzasız mektupla tehdit suçunun işlenmesi, kişinin kendisini savunma olanağını azaltacağından ve mağdurda ciddi kaygılar meydana getirmeye elverişli olacağından ötürü kanunda daha ağır cezayı gerektiren nitelikli hâl olarak düzenlenmiştir. Ayrıca böyle bir uygulama sonucunda yargı mercilerinin yapacağı araştırma neticesinde faille ulaşılması hâlinde failin bilinmesi sebebiyle; ulaşılabilmesi hâlinde ise failin meçhul olması nedeniyle TCK m. 106/2-b'de düzenlenen bu nitelikli hâl olaya uygulanamayacak ve söz konusu nitelikli hâlin uygulama alanı neredeyse tamamen ortadan kalkacaktır.

³⁵ Yargıtay CGK, 146/363, 07.09.2021; Aynı yönde bkz. Yargıtay 4. CD, 14597/28217, 04.05.2015.

³⁶ Benzer görüşte bkz. Özbek, Doğan ve Bacaksız (n 7) 414; Taneri, *Hürriyete Karşı Suçlar* (n 9) 95; Sungur (n 28) 452; Bayraktutan (n 6) 154.

³⁷ Yargıtay 4. Ceza Dairesi'nin bu bağlamda bizim de iştirak ettiğimiz bir kararı şu şekildedir: *"Saniğin, katılana hitaben kimliğini gizleyerek yazdığı ve parafladığı '... Bu gibi insanları aramızda yaşatmayalım' biçiminde tehdit içeren imzasız mektubu televizyonda haber müdürü olan tanık ...'a gönderdiği mektubun katılana iletilmesi üzerine yapılan soruşturmada, mektubu kimin gönderdiğini bilmeyen ve bilebilecek durumda olmayan katılanın postane güvenlik kamerası kayıtlarından saniği teşhis ettiği ve yapılan kriminal inceleme sonucu da mektup ve zarf üzerinde saniğe ait izler olduğunun anlaşılması karşısında, saniğin eyleminin TCK'nın 106/2-b maddesinde düzenlenen imzasız mektup ile tehdit suçunu oluşturduğu gözetilmeden, yerinde görülmeden gerekçeyle beraatine karar verilmesi (...) kanuna aykırıdır..."* Yargıtay 4. CD, 16566/11902, 13.06.2016.

Mağdurun, failin belli bir kişi veya kişi grubundan birisi olabileceğinden şüphelenmesi de TCK m. 106/2-b'de düzenlenen nitelikli hâlin uygulanmasını engellemez³⁸. Mağdur, söz konusu tehdit içerikli yazıları yazan kişinin kim olduğunu kendi çabasıyla kesin olarak öğrenmiş olsa ve bu yüzden Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunurken failin ismini vermiş olsa bile, başlangıçta failin gerçekleştirdiği fiilin objektif olarak imzasız mektupla işlenen tehdidin korkutuculuğunu haiz olması, bu nitelikli hâlin uygulanması için yeterlidir.

Yargıtay, verdiği kararlarda istikrarlı olarak, kendisine imzasız mektup ile tehdit bildirimi yapılan mağdurun herhangi bir şekilde failin kimliğini anlayıp suç duyurusunda bulunurken ismini verdiği veya şüphelendikleri arasında failin ismini saydığı durumlarda, imzasız mektupla tehdit suçunun oluşmayacağı yönünde ifadeler kullanmaktadır³⁹. Yukarıda belirttiğimiz gerekçelerle Yargıtay'ın bu kararlarına katılmamaktayız.

³⁸ Koca ve Üzülmüş, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (n 7) 453; Tezcan, Erdem ve Önok (n 7) 460; Bayraktutan (n 6) 156.

³⁹ “Tarafların arasında ihtilaf olduğu, sanığın olay günü katılanın kapısına bıraktığı imzasız mektupta onu ölümle tehdit ettiği, katılanın ise Cumhuriyet savcılığına verdiği şikayet dilekçesinde sanığın adını da belirterek şikayetçi olduğunun anlaşılması ve mektubun altında isim olmamasına karşın, yazan kişinin kimliğini tespit etmiş bulunmasına göre, TCK’nın 106/2-b maddesinde öngörülen suç unsurlarının oluşmayacağı gözetilmeden aynı Yasanın 106/1-1.cümle maddesi yerine yazılı biçimde hüküm kurulması...” Yargıtay 4. CD, 19589/5020, 15.03.2018; “Somut olayda mektup içeriğindeki ifadelerden mektubun, suç tarihinde mağdurun resmi nikahlı eşi olan sanık tarafından yazıldığının anlaşılması ve mağdurun da soruşturma aşamasında sanığın adını vermesi karşısında, imzasız mektupla tehdit suçunun ögesinin oluşmadığı gözetilmeden...” Yargıtay 4. CD, 4745/9917, 27.05.2019; “Somut olayda, mağdur tarafından mektubu kimin yazıldığının anlaşılması ve mağdurun, 02/08/2006 tarihli beyanında sanığın adını vererek şikayetçi olması karşısında, imzasız mektupla tehdit ögesinin oluşmadığı gözetilmeden, yanlış nitelendirmeye anılan Kanunun 106/2-b maddesi uyarınca hüküm kurulması...” Yargıtay 4. CD, 8625/30655, 08.06.2015; “Somut olayda, soruşturma aşamasında beyanı alınan mağdurun, suça konu notun sanık tarafından bırakıldığını düşünerek sanıktan şikayetçi olması karşısında, imzasız mektupla tehdit ögesinin oluşmadığı gözetilmeden, yanlış nitelendirmeye anılan Kanunun 106/2-b maddesi uyarınca hüküm kurulması...” Yargıtay 4. CD, 20916/17624, 12.11.2019; “Sanığın, katılanlara ait evinin kapı tokmağına sıkıştırdığı imzasız mektuplarla katılanları tehdit etmekten ibaret eyleminde, katılanların sanıktan şüphelenmeleri üzerine ve sanığın adını vererek şikayetçi olmaları ile soruşturma başlatılması nedeniyle “imzasız mektup” unsurunun oluşmadığı, bu haliyle eylemin TCK’nın 106/1.maddesi kapsamında kaldığı gözetilmeden...” Yargıtay 4. CD, 12026/10456, 17.09.2020; “Sanığın katılana posta aracılığıyla mektup göndererek, katılanı tehdit etmekten ibaret eyleminde, katılanın sanıktan şüphelenmesi üzerine sanığın adını vererek şikayetçi olması, bu nedenle sanık hakkında soruşturma başlatılması ve katılanın savcılık ifadesinde, arzuhalcilik yapan sanık ile arasında husumet bulunduğunu, bu nedenle postadan gelen bu mektubun sanık tarafından yazıldığını beyan etmesi karşısında, suçun kanuni tanımında yer alan “imzasız mektup” unsurunun oluşmadığı...” Yargıtay 4. CD, 8935/7381, 18.06.2020.

II. Tehdit Suçunun İmzasız Mektupla İşlenmesinin Aynı Bentte Düzenlenen Diğer Hâllerden Farkı

Tehdit suçunu düzenleyen 106. maddenin gerekçesinde, bu nitelikli hâllerin, tehdidin kapsadığı korkutma gücünün ciddiliği ve yoğunluğu hususunda mağdurda ciddi kaygılar meydana getirmeye elverişli durumlar olması sebebiyle düzenlendiği açıklanmış; kendisini tanınmayacak bir hâle getiren kişinin, imzasız bir mektup veya özel işaretler kullanarak tehditte bulunan bir kişinin gerçekleştireceği bu fiille mağdurda meydana gelen korkunun yoğunlaşacağından bahsedilmiştir⁴⁰.

Failin kendi kimliğinin ortaya çıkmasını engellemeye yönelik her türlü fiziksel değişimi, kişinin kendisini tanınmayacak bir hâle koyması kapsamında değerlendirilebilecektir. Örneğin, kişinin takma sakal-bıyık takması, kar maskesi takması, karşı cinsten birisi gibi giyinmesi şeklindeki durumlar bu nitelikli hâlin uygulanabileceği hâller olarak tanımlanmıştır⁴¹. Dikkat edilmesi gereken nokta, tehdit suçunun kişinin kendisini tanınmayacak hâle koyması suretiyle işlenmesi nitelikli hâlinin yalnızca yüz yüze işlenen tehdit suçları bakımından söz konusu olabilmesidir⁴². Yargıtay kararlarında gizli telefon veya e-mail yoluyla yapılan tehditlerin bu nitelikli hâl kapsamında değerlendirilmediği görülmektedir⁴³. Bu sebeple yazıyla kötülük bildiriminin yapıldığı durumlarda zaten kişinin tanınmaması asli olduğundan, imzasının bulunup bulunmamasına göre kanunda ayrıca düzenleme yapılması yoluna gidilmiş ve tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâline ayrıca yer verilmiştir⁴⁴.

⁴⁰ TBMM, (n 1) 516.

⁴¹ Önder (n 28) 49; Koca ve Üzülmüş, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (n 7) 452; Bayraktar vd (n 13) 33; Tezcan, Erdem ve Önok (n 7) 458; Erem (n 7) 877; Bayraktutan (n 6) 149; Koruculu (n 11) 447; Aydın (n 13) 30.

⁴² Tezcan, Erdem ve Önok (n 7) 458; Egemenoglu, 'Yargıtay Kararları Işığında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Tehdit Suçu (TCK m. 106)' (n 16) 80; Erem (n 7) 877; Koruculu (n 11) 447; Murat Yılmaz, 'Tehdit Suçu' (2014) 88 (6) İstanbul Barosu Dergisi 216, 226-227; Aydın (n 13) 30.

⁴³ Egemenoglu, *Türk Ceza Hukukunda Tehdit Suçu* (n 7) 117; "TCK'nın 106/2-b maddesinde geçen 'kişinin kendisini tanınmayacak bir hale koyması' ifadesi, failin fiziksel görünüşünü tamamen değiştirmesini ifade etmekte olup. sanığın, arkadaşı adına kayıtlı cep telefonlarıyla mesaj göndererek katılanı tehdit etmesi olarak kabul edilen eyleminde, mesaj içeriklerinden sanığın kim olduğunun kolayca anlaşılabilmesi de göz önünde bulundurularak, tehditin mesajla yapılmasının korkutuculuğu ne biçimde artıracığı açıklanıp tartışılmadan, soyut biçimde eylemin TCK'nın 106/2-b maddesine uyduğunun kabulüyle yazılı biçimde hüküm kurulması..." Yargıtay 4. CD, 2426/5950, 14.03.2012.

⁴⁴ Egemenoglu, 'Yargıtay Kararları Işığında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Tehdit Suçu (TCK m. 106)' (n 16) 80.

Yargıtay'ın bu bağlamda sübjektif görüşü esas alarak objektif olarak failin kendisini tanınmayacak hâle getirmesini yeterli bulmayıp, mağdurunun bu değişiklik dolayısıyla faili tanımamasını kriter olarak aradığı görülmektedir⁴⁵. Doktrinde ağırlıklı görüş, failin kendisinde yaptığı değişikliklere rağmen mağdurun failin kim olduğunu anlaması durumunun nitelikli hâlin oluşmasını engelleme-yeceği yönündedir. Buna göre, asıl önemli olan mağdurun faili tanıyıp tanı-ması veya bu durumun tehdidin korkutuculuk derecesini artırıp artırmaması değil, failin tanınmamaya yönelik kendisinde değişiklikler gerçekleştirerek tehdit suçunu işlemesidir⁴⁶. Doktrindeki diğer görüş ise failin yaptığı değişikliklere rağmen mağdur tarafından tanınması durumunda bu nitelikli hâlin uygulan-amayacağı yönündedir⁴⁷.

Yargıtay'ın bazı kararlarında, failin işlediği imzasız mektupla tehdit fiilleri-nin, TCK m. 106/2-b'de düzenlenen başka bir nitelikli hâl olan *“tehdit suçunun kişinin kendisini tanınmayacak bir hâle koyması suretiyle işlenmesi”* veya *“tehdit suçunun özel işaretlerle işlenmesi”* nitelikli hâlleri ile karıştırılarak, bu isim-lerle gerekçelendirildiği kararları bozduğu görülmektedir⁴⁸. Ancak Yargıtay'ın

⁴⁵ Egemenoglu, *Türk Ceza Hukukunda Tehdit Suçu* (n 7) 116; *“TCK'nın 106. maddesinin 2/b fıkrası ve bendinde düzenlenen tehdidin, “kişinin kendisini tanınmayacak bir hale koyması suretiyle” işlenmesiyle ilgili nitelikli şeklinin, müştekinin failin kim olduğunu tespit edemediği hallerde uygulanabileceği gözetilmeden, müştekinin soruşturma aşamasında verdiği ilk ifadesinde da-hi sanık ...'ın kendisini arattırdığını tahmin ettiğini beyan etmesi karşısında, “sanığın isim vermeyip, kendisini tanıtmadan müştekiye tehdit edici söz söylemesinin nitelikli tehdit suçunu oluşturduğu” gerekçesiyle, aynı maddenin birinci fıkrasının ilk cümlesi yerine, yazılı şekilde hü-küm tesisi...”* Yargıtay 4. CD, 17055/28111, 14.12.2017; Aynı yönde bkz. Yargıtay 4. CD, 8790/11219, 19.06.2019.

⁴⁶ Gani Kamışlı ve Gökhan Taneri, *Kişilere Karşı İşlenen Suçlar* (Seçkin Yayıncılık 2018) 436; Erem, (n 7) 877; Özbek, Doğan ve Bacaksız (n 7) 414; Tezcan, Erdem ve Önok (n 7) 458; Kuru-culu (n 11) 447; Kanaatimizce doktrinde ağırlıklı görüşün *“kişinin kendisini tanınmayacak hâle koyması”* nitelikli hâli ile aynı bentte düzenlenen *“imzasız mektupla”* işlenmesi nitelikli hâlin-de, fiilin objektif olarak elverişli olduğu duruma ek olarak mağdurun failin kim olduğunu an-lamamış olmasını arayarak, imzasız mektubun yazarını mağdurun anladığı durumlarda ilgili nitelikli hâlin oluşmadığını ve temel şekilden sorumluluk cihetine gidilmesi gerektiğini (bkz. dn. 28, dn. 31), ancak kişinin kendisini tanınmayacak hâle koyması nitelikli hâli bakımından yalnızca failin objektif olarak elverişli şekilde kendisini tanınmayacak hâle koymasının yeterli olduğunu ve mağdurun faili tanıyıp tanımamasının bir önemi bulunmadığını ifade etmeleri, aynı maddenin aynı fıkrasının aynı bendinde düzenlenen bu iki nitelikli hâl bakımından nasıl iki farklı yorumun oluşabileceği hususunda düşündürücü niteliğe sahiptir.

⁴⁷ Artuk ve diğerleri (n 28) 437; Bayraktar vd (n 13) 34; Yılmaz (n 42) 227; Aydın (n 13) 31.

⁴⁸ *“Mağdur ... ‘ün kendisine gelen suça konu imzasız mektubun sanık tarafından gönderildiğini hemen anlaması karşısında; TCY'nın 106/2-b maddesinde belirtilen “kişinin kendisini tanın-mayacak bir hale koyma” ögesinin ne suretle oluştuğu kararda açıklanıp tartışılmadan, eksik*

ilgili ceza dairesinin gerçekleştirdiği temyiz incelemesi esnasında önüne gelen bu kararların aslında “*kişinin kendisini tanınmayacak bir hâle koyması*” nitelikli hâli kapsamında değil “*imzasız mektupla işlenmesi*” nitelikli hâli kapsamında ele alınması gerektiğine ilişkin gerekçede herhangi bir ifadeye yer vermediği ve ilk derece mahkemelerinin kararlarını bu sebeple değil; mağdurun failin kim olduğunu tanınması veya suç duyurusunda bulunurken failin ismini de vermiş olması vb. gerekçelerle tehdit suçunun temel hâlinden sorumlu olması gerektiği yönünden bozduğu görülmektedir. Bu bağlamda ilk derece mahkemelerinin, aslında imzasız mektupla işlenen tehdit fiillerini kişinin kendisini tanınmayacak bir hâle koyması nitelikli hâli ile karıştırarak bu kapsamda değerlendirdiği ve hüküm kurduğu anlaşılmaktadır.

Tehdit, birtakım işaretler kullanılarak mağdura bildiriliyorsa tehdit suçunun özel işaretlerle işlenmesi nitelikli hâlinin varlığından bahsedilecektir. Bu mana-

inceleme ve yetersiz gerekçeyle hüküm kurulması...” Yargıtay 4. CD, 13027/12175, 22.05.2012; “*Tehdit suçundan kurulan hükme yönelik olarak; sanığın, katılana ait evinin bahçesine bıraktığı imzasız mektuplarla katılanı tehdit etmekten ibaret eyleminde, katılanın sanıktan şüphelenmesi üzerine soruşturma başlatılması nedeniyle “kişinin kendisini tanınmayacak bir hale koyması” unsurunun oluşmadığı, bu haliyle eylemin TCK’nın 106/1. maddesi kapsamında kaldığı gözetilmeden, sanık hakkında aynı Kanunun 106/2-b maddesi gereğince hükümlülük kararı verilmesi...*” Yargıtay 4. CD, 11467/23408, 24.09.2013; “*Sanığın katılanlara ait evin bahçesine bıraktığı imzasız mektuplarla katılanları tehdit etmekten ibaret eyleminde, katılanların sanıktan şüphelenmesi ve şikayet dilekçesine sanığın adını yazarak Cumhuriyet Başsavcılığına vermeleri üzerine soruşturma başlatılması nedeniyle, “kişinin kendisini tanınmayacak bir hale koyması” unsurunun oluşmadığı, bu haliyle eylemin TCK’nın 106/1. maddesinin 1. cümlesi kapsamındaki tehdit suçunu oluşturduğu gözetilmeden, sanık hakkında aynı Kanunun 106/2-b maddesi gereğince hükümlülük kararı verilmesi...*” Yargıtay 4. CD, 515/2460, 05.02.2020; “*Sanığın, boşanma aşamasında olduğu eşi olan müştekinin oturduğu evdeki komşusunun posta kutusuna bıraktığı imzasız mektupla müştekiyi tehdit etmekten ibaret eyleminde, müştekinin sanıktan şüphelenmesi ve sanığın adını vererek Emniyete başvurusu üzerine soruşturma başlatılması nedeniyle, “kişinin kendisini tanınmayacak bir hale koyması” unsurunun oluşmadığı, bu haliyle eylemin TCK’nın 106/1. maddesinin 1. cümlesi kapsamındaki tehdit suçunu oluşturduğu gözetilmeden, sanık hakkında aynı Kanunun 106/2-b maddesi gereğince hükümlülük kararı verilmesi...*” Yargıtay 4. CD, 10711/9340, 07.09.2020; “*TCK’nın 106. maddesinin 2. fıkrasının (b) bendinde düzenlenen “Kişinin kendisini tanınmayacak bir hâle koyması suretiyle, imzasız mektupla veya özel işaretlerle” işlenen nitelikli tehdit suçundaki seçimlik hareketlerin suç oluşturabilmesi için eylemin kimin tarafından gerçekleştirildiğinin muhatabınca anlaşılmamış olması gerekmektedir. Failin biliniyor olması halinde korkunun etkisinin artmayacağı kabul edilmelidir. Somut olayda, müştekinin soruşturma aşamasında verdiği ifadesinde, kendisine mesajlar yollayan kişinin sanık ... olduğunu belirtmesi ve sanık hakkında soruşturma başlatılması nedeniyle, “kişinin kendisini tanınmayacak bir hale koyması” unsurunun oluşmadığı, bu haliyle eylemin TCK’nın 106/1. maddesi kapsamında kaldığı gözetilmeden, sanık hakkında aynı Kanunun 106/2-b maddesi gereğince hükümlülük kararı verilmesi...*” Yargıtay 4. CD, 55066/4293, 05.03.2018.

da her işaretin özel işaret kabul edilemeyeceği doktrinde ifade edilmekte olup, nitelikli hâlde bahsedilen özel işaretlerden sayılabilmesi için hükmün amacına uygun olarak korkutucu etki yapabilecek düzeyde olması gerektiğinden; bu niteliğe sahip herhangi bir sembol, şekil veya resim özel işaret olarak kabul edilebilecektir⁴⁹. Doktrinde, suçun özel işaretlerle işlenmesinde failin kimliğini mutlaka gizlemesi gerekmediği savunulmaktadır. Bu görüşe göre, fail kimliğini açık ederek, bir kişiye, örneğin ölümü anımsatan şeyler (posta ile mermi göndermek gibi) göndererek tehdit fiilini gerçekleştirilmiş olabilir⁵⁰. Ancak Yargıtay’a göre; tehdit suçunun özel işaretlerle işlenmesi nitelikli hâlinin somut olayda var olması için, bu fiilin kimin tarafından gerçekleştirildiğinin mağdur tarafından anlaşılmamış olması şarttır. Aksi durumda fail, tehdit suçunun temel şeklinden cezalandırılacaktır⁵¹.

Yukarıdaki açıklamalarımızda da ifade ettiğimiz üzere, kişinin kendisini tanınamayacak bir hâle koyması nitelikli hâli, tehdit fiilinin yüz yüze gerçekleştirildiği durumlarda ancak mümkün olabilir. Fail dış görünüşünü değiştirmek için çeşitli aksesuarlar takmış, peruk, kıyafet ve benzeri araçları kullanarak kılığını

⁴⁹ Koca ve Üzülmüş, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (n 7) 454; Bayraktar vd (n 13) 35; Tezcan, Erdem ve Önok (n 7) 460; Bayraktutan (n 6) 158; Aydın (n 13) 32.

⁵⁰ Özbek, Doğan ve Bacaksız (n 7) 414; Bayraktutan (n 6) 160; Taneri, *Hürriyete Karşı Suçlar* (n 9) 95; Koruculu (n 11) 449.

⁵¹ “TCK’nın 106. maddesinin 2. fıkrasının (b) bendinde düzenlenen “özel işaretlerle” işlenen nitelikli tehdit suçunun oluşabilmesi için eylemin kimin tarafından gerçekleştirildiğinin muhatapınca anlaşılmamış olması gerekmektedir. Failin biliniyor olması halinde korkunun etkisinin artmayacağı kabul edilmelidir. Somut olayda, müştekinin soruşturma aşamasında verdiği ifadesinde, kendisine ait gelinliğin üzerine kırmızı boya dökülerek evinin önüne bırakıldığını, bunun yapanın eski eşi sanık ...’dan başkası olamayacağını belirtmesi ve sanık hakkında soruşturma başlatılması karşısında, somut olayda “failin bilinmemesi” koşulunun gerçekleşmediği, bu haliyle eylemin TCK’nın 106/1. maddesinin birinci cümlesi kapsamında kaldığı gözletilmeden, sanık hakkında aynı Kanunun 106/2-b maddesi gereğince hükümlülük kararı verilmesi...” Yargıtay 4. CD, 16265/14325, 24.09.2019; “TCK’nın 106. maddesinin 2. fıkrasının (b) bendinde düzenlenen “Kişinin kendisini tanınamayacak bir hâle koyması suretiyle, imzasız mektupla veya özel işaretlerle” işlenen nitelikli tehdit suçundaki seçimlik hareketlerin suç oluşturabilmesi için eylemin kimin tarafından gerçekleştirildiğinin muhatapınca anlaşılmamış olması gerekmektedir. Somut olayda, sanığın, suç tarihinde resmi nikahlı eşi olan katılanın evinin önüne gelerek evin içine bir adet MKE ... yazılı mermiyi fırlattıktan sonra evin içinden çıkan katılan ve çocukları olan tanıkların sanığı görmeleri biçiminde gerçekleşen olayda; eylemin kim tarafından gerçekleştirildiğinin muhataplarca anlaşılmış olması nedeniyle 5237 sayılı TCK’nın 106/2-b maddesinde düzenlenen suçun unsurlarının oluşmadığı ve eylemin aynı Yasanın 106/1. maddesinin 1. cümlesinde düzenlenen tehdit suçunu oluşturduğunun gözetilmemesi...” Yargıtay 4. CD, 22016/21172, 31.10.2022; Aynı yönde bkz. Yargıtay 4. CD, 23627/22777, 16.11.2022; Yargıtay 4. CD, 23446/1768, 21.01.2021.

değiştirmiştir. Özel işaretler ise tehdit fiilini gerçekleştirebilecek korkutuculuğu haiz, objektif elverişliliğe sahip birtakım sembol, simge ve işaretlerdir. Kullanılan bir özel işaretin bu nitelikli hâl kapsamında olup olmadığının değerlendirilmesi her somut olayda hâkim tarafından yapılacaktır. İmzasız mektupla işlenen tehdit suçu ise ancak yazılı şekilde gerçekleştirilen ve failin mağdurla yüz yüze iletişim kurmadığı, özel bir işaretin korkutuculuğundan faydalanmadığı; ilettiği mektubun imzasız olması sayesinde kimliğini gizleyebildiği durumları kapsamaktadır.

Sonuç

TCK m. 106/2-b'de "*imzasız mektup*" olarak kaleme alınmış bu ifadenin kanun koyucu tarafından yalnızca mektup yoluyla işlenen tehdit suçları için değil, yazılı şekilde işlenen ve yazan kişinin kim olduğunun belli olmadığı durumların tamamını içinde barındıran, geniş anlamli bir şekilde ifade edildiğini; düzenlemenin bu mahiyeti itibariyle suçta ve cezada kanunilik ilkesi, belirlilik ilkesi ve kıyas yasağına aykırı bir husus teşkil etmediğini düşünüyoruz.

Yine kanaatimizce, objektif olarak elverişli bir tehdit bildirimi içeren, ancak imzasız olmasa da sahte imza bulunan yazıların da bu imzanın failin imzası olmamasından ötürü imzasız mektup kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir. Çünkü kanun koyucunun mezkûr nitelikli hâli düzenlemesindeki amaç, o tehdit fiilini gerçekleştiren failin mektupta imzasının bulunmamasından ötürü tehdidin içerdiği korkutma gücünün ciddiliği ve yoğunluğu hususunda mağdurda ciddi kaygılar meydana getirmeye elverişli olması durumunun failin haksızlık içeriğini artırmasıdır. Dolayısıyla, objektif olarak elverişli bir tehdit bildirimi içeren sahte imzalı mektupların da imzasız mektup niteliğinde kabul edilmesi, böylece sahte imzalı mektupların işlevsel bir imzasızlık statüsüne sahip olduğunun ifade edilmesi gerekmektedir.

Tehdit suçu, mağdurun tehditten korkmasının veya tehdit fiili sonrasında zarar görmesinin aranmadığı bir tehlike suçudur. Suçun temel şeklinin varlığı, yalnızca, kasten işlenen tehdit fiilinin objektif olarak mağdurda ciddi bir kaygı oluşturmaya elverişli olup olmamasına bakılarak değerlendirilir. Tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâlinin somut olayda mevcut olabilmesi için, tehdit fiilinin objektif olarak sahip olduğu korkutma gücünün yoğunluğunun mağdurda ciddi kaygılar meydana getirmeye elverişli olması ve failin kastının, imzasızlığı gerçekleştirerek kendi kimliğini gizleme yönünde olması suretiyle bu nitelikli hâli kapsamaması gerekir. Failin, mezkûr nitelikli hâlde düzenlenen ve mağ-

durda objektif olarak ciddi kaygılar meydana getirmeye elverişli fiili gerçekleştirmesine rağmen, mağdur üzerinde bu fiilin etkili olmaması, bu nitelikli hâlin somut olaydaki mevcudiyetini ortadan kaldırmayacaktır. Kanaatimizce, mezkûr nitelikli hâlin varlığını kabul etmek için; ortada kasten işlenen ve objektif olarak imzasız olmaya elverişli bir fiil mevcutken, ayrıca mağdurun failin kimliğini anlamaması gibi sübjektif bir şartın aranması hatalıdır; zira bu yaklaşım, tehdit suçunun mahiyeti gereği kasten işlenen ve objektif olarak elverişli bir fiilin suçun oluşması için yeterli olduğu gerçeğini göz ardı etmekte ve suçun temel şekli ile nitelikli hâli arasında farklı kriterlerle hareket etme sonucunu doğurmaktadır.

Failin gerçek kimliğini gizlemesiyle mağdur üzerindeki korku ve kaygıyı artırma işlevi görmesi bakımından birbirinden farksız olan “hiçbir imzanın bulunmadığı mektuplar” ile “sahte imzanın bulunduğu mektuplarla” işlenen tehdit fiillerinin, imzasız mektup statüsünde değerlendirilmesi gerekmektedir. Kanaatimizce, tehdit suçunun imzasız mektupla işlenip işlenmediğinin tespitinde doktrindeki ağırlıklı görüşün ve Yargıtay’ın benimsediği, mağdurun failin kimliğini öğrenmemesini sübjektif bir ölçüt olarak koşan, **netice odaklı** yaklaşım yerine; failin kastının varlığı ve kapsamının, işlenen fiilin imzasız olma niteliğine objektif olarak elverişli olup olmadığının değerlendirilmesiyle, fiil bakımından objektif ölçütün oluşmasını yeterli kabul eden, **hareket odaklı** yaklaşımın benimsenmesi, suç tipinin mahiyetine ve suçun kanundaki düzenlenme biçimi ve amacına uygun olacaktır.

Bu çerçevede, teorik olarak somut olaylarda karşımıza çıkabilecek ihtimaller değerlendirildiğinde; mektubun imzasız olma durumu failin kastı kapsamında değilse, dolayısıyla failin tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâli bakımından kastı bulunmuyorsa (*birinci ihtimal ve dördüncü ihtimal*) veya kastı bulunmakla birlikte fiili objektif olarak elverişsiz ise (*ikinci ihtimal ve üçüncü ihtimal*), tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâli somut olayda oluşmayacak, fail suçun temel şeklinden sorumlu tutulacaktır. Ancak somut olayda failin kastı mevcutsa ve gerçekleştirdiği fiili imzasız mektup olmaya objektif olarak elverişli ise (*beşinci ihtimal*); fail tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâli kapsamında sorumlu tutulacaktır. Bu durumda artık, mağdurun hemen veya basit bir araştırma sonucunda, tesadüfe veya özel bir bilgiye dayanarak failin kim olduğunu anlamış olması, failin tehdit suçunu imzasız mektupla işlemiş olmasını etkilemeyecektir.

Yargıtay, internet üzerinden, e-posta vb. iletişim araçları kullanılarak gerçekleştirilen imzasız mektupla işlenen tehdit fiillerinin mevcut olduğu olaylar-

da; mağdurların gerçekleştirdiği suç duyurusu üzerine Cumhuriyet Savcılığınca failerin kimliklerini tespit etmek maksadıyla yapılan araştırma sonucunda faillerin IP adresleri üzerinden kimliklerine ulaşılabildiğinde, işlenen fiilin imzasız mektupla işlenen tehdit suçu kapsamında değil, tehdit suçunun temel şekli kapsamında değerlendirilmesi yönünde kararlar vermektedir. Yine Yargıtay, imzasız bir tehdit mektubu alan mağdurun, bu mektupla yetkili mercilere başvurması esnasında mektubu kimin yazdığı konusunda şüphelendiği kişi veya kişilerden birisi olarak failden bahsetmesi durumunda, failin kim olduğunun mağdur tarafından anlaşıldığı gerekçesiyle olayda tehdit suçunun mezkûr nitelikli hâl ile işlenmesinin unsurlarının oluşmadığını kabul etmektedir.

Yargıtay'ın bu kararlarına katılmamız mümkün değildir. Zira Yargıtay, failin fiilinin objektif olarak imzasız olmaya elverişli olup olmadığını değerlendirerek ulaştığı sonucu değil; failin kimliğini mağdurun özel bilgisi ile tespit etmesi, failden şüphelendiğini yetkili mercilere bildirmesi veya yetkili makamlarca yapılabilecek bir teknik araştırma sonucunda failin kimliğinin tespit edilebilir olması gibi durumları, ulaştığı *“tehdit suçunun imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâlinin unsurlarının oluşmadığı”* sonucuna, hatalı bir şekilde, gerekçe olarak kabul etmektedir.

TCK'nın 106. maddesinin 2. fıkrasının (b) bendinde düzenlenen tehdit suçunun *“kişinin kendisini tanınmayacak hâle koyması suretiyle işlenmesi”*, *“imzasız mektupla işlenmesi”* ve *“özel işaretlerle işlenmesi”* nitelikli hâlleri, aynı bentte düzenlenmiş olsalar da ancak birbirinden farklı koşulların somut olayda meydana gelmesi durumunda ortaya çıkabileceklerdir. Bunlardan kişinin kendisini tanınmayacak hâle koyması nitelikli hâli yalnızca yüz yüze gerçekleştirilen, imzasız mektupla işlenmesi nitelikli hâli yalnızca yazılı olarak gerçekleştirilen, özel işaretlerle işlenmesi nitelikli hâli ise birtakım sembol, simge, şekil ve benzerleri aracılığıyla işlenen tehdit fiillerinde oluşabilecektir. Yargıtay'ın, ilk derece mahkemelerinin tehdit suçunun *“imzasız mektupla işlenmesi”* fiillerini hatalı şekilde *“kişinin kendisini tanınmayacak hâle koyması suretiyle işlenmesi”* olarak nitelendirdiği kararları bozarken dahi; mağdurun failin kim olduğunu anlaması veya failden şüphelendiğini bildirmesi sebebiyle nitelikli hâlin unsurlarının oluşmadığını kabul etmesi ve bu durumu bozma gerekçesi yapması, kendi içerisinde tutarlı ancak kanaatimizce hatalı bir sübjektif ölçüt uygulamasıdır.

Kaynakça

- Akbulut B, *Ceza Hukuku Genel Hükümler* (11. Baskı, Adalet Yayınevi 2024)
- Artuk M E, Gökçen A, Alşahin M E ve Çakır K, *Ceza Hukuku Özel Hükümler* (19. Baskı, Adalet Yayınevi 2021)
- Aslan G, 'Türk Ceza Hukukunda Tehdit Suçu' (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Bahçeşehir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 2015)
- Aydın D, 'Tehdit Suçu' (2020) 9 (42) Ceza Hukuku Dergisi 9-42
- Bayraktar K, Keskin Kızıroğlu S, Yıldız A K, Sinar H, Zafer H, Akyürek G, Aksoy Retornaz E, Evik A H, Eroğlu Erman F, Altunç S, Aytekin İnceoğlu A ve Erman B, *Özel Ceza Hukuku - Cilt III - Hürriyete, Şerefe, Özel Hayata, Hayatın Gizli Alanına Karşı Suçlar (TCK m. 106-140)* (1. Baskı, On İki Levha Yayıncılık 2018)
- Bayraktutan S, 'Hürriyet Aleyhine İşlenen Bir Suç Olarak Tehdit Suçu' (Yayımlanmamış Doktora Tezi, Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 2016)
- Bıçakçı M, '5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Tehdit Suçu' (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 2018)
- Çalışır K T ve Akdemir Çalışır A, *Teoride ve Pratikte Tehdit, Şantaj ve Cebir Suçları* (1. Baskı, Adalet Yayınevi 2021)
- Demirtaş S, *Tehlike Suçları* (Adalet Yayınevi 2023)
- Düzgün A, 'Tehdit Suçu' (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 2016)
- Egemenoglu A, 'Yargıtay Kararları Işığında 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Tehdit Suçu (TCK m. 106)' (2017) 4 (1) İstanbul Medipol Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi 59-102
- -, *Türk Ceza Hukukunda Tehdit Suçu* (Seçkin Yayıncılık 2023)
- Erdoğan İ, *Borçlar Hukuku Genel Hükümler* (Genişletilmiş 4. Baskı, Gazi Kitabevi 2019)
- Erem F, 'Tehdit ve Cebir Kullanma Suçu' (1952) 2 (7) Adalet Dergisi 863-879
- Ersoy U, 'Ceza Hukukunun Gri Alanı: Tehlike Suçları' (2020) 41 Türkiye Adalet Akademisi Dergisi 27-64
- Kamışlı G ve Taneri G, *Kişilere Karşı İşlenen Suçlar* (Seçkin Yayıncılık 2018)
- Keçelioğlu E, 'Sırf Hareket Suçu Soyut Tehlike Suçu Mudur?' (2021) 25 (2) Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi 433-465
- Koca M ve Üzülmüş İ, *Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler* (17. Baskı, Seçkin Yayıncılık 2024)
- - ve Üzülmüş İ, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (11. Baskı, Adalet Yayınevi 2025)
- Kocatürk F, 'Tehdit Suçu (TCK. m. 106)' (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 2015)

- Koruculu I, '5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Tehdit Suçu' (2021) 9 (18) Antalya Bilim Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi 431-467
- Önder A, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (4. Bası, Filiz Kitabevi 1994)
- Özbek V Ö, Doğan K ve Bacaksız P, *Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler* (19. Baskı, Seçkin Yayıncılık 2024)
- Özgenç İ, *Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler* (20. Baskı, Seçkin Yayıncılık 2024)
- Sözüer A, 'Tehdit Suçu' (1994) 54 (1-4) İstanbul Hukuk Fakültesi Mecmuası 125-146
- Sungur H A, 'Türk Ceza Kanunu'nda Tehdit Suçunun Nitelikli Halleri' (2022) 2 (2) Kırık-kale Hukuk Mecmuası 437-461
- Taneri G, *Hürriyete Karşı Suçlar* (Seçkin Yayıncılık 2020)
- Tezcan D, Erdem M R ve Önok R M, *Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku* (23. Baskı, Seçkin Yayıncılık 2025)
- Ünal O G, *Türk Ceza Hukukunda Tehlike Suçları* (1. Baskı, Seçkin Yayıncılık 2023)
- Üzülmaz İ, *Tehdit, Şantaj ve Cebir Kullanma Suçları* (Turhan Kitabevi 2007)
- Yılmaz M, 'Tehdit Suçu' (2014) 88 (6) İstanbul Barosu Dergisi 216-234